Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Deva

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Romînia liberă

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ

Anul XIII Nr. 3293
—
4 pagini
20 bani
—
Duminică
8 mai 1955

Salutul nostru fierbinte eroicului popor sovietic — ziditorul comunismului! Trăiască marea și puternica Uniune Sovietică — bastion invincibil al păcii și libertății popoarelor!

Invățămintele de neuitat ale istoriei

Se împlinesc astăzi zece ani de cînd forțele reacțiunii mondiale întruchipate de fascismul german au fost nimicite în propriul lor bîrlog. A trecut un deceniu de cînd eroicii ostași sovietici au înălțat steagul biruinței pe Reichstagul din Berlin.

In această zi solemnă, popoarele își întorc gîndurile la anii întunecați ai celui de al doilea război mondial, la clipele în care omenirea era încleștată în uriașa bătălie împotriva fascismului german și japonez; popoarele se gîndesc la învățămintele istoriei ce se desprind din vălmășagul anilor de război și-și recapitulează sarcinile importante care stau în fața tuturor statelor și popoarelor care doresc și luptă pentru salvarea cauzei păcii.

Victoria obținută asupra fascismului german a demonstrat tăria de granit a U.R.S.S., forța uriașă a Armatelor Sovietice, soliditatea de nebiruit a orînduirii de stat și sociale sovietice. In lupta împotriva forțelor negre ale hitlerismului, poporul sovietic a dobîndit victoria finală pentru că a fost animat de un puternic patriotism, pentru că a luptat pentru o cauză dreaptă: apărarea libertății și independenței patriei sale, apărarea libertății tuturor popoarelor subjugate!

Poporul sovietic a învins pentru că a fost condus în luptă de gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice în frunte cu încercatul și înțeleptul său Comitet Central. Victoria asupra fascismului german este strîns legată de numele marelui continuator al operei lui V. I. Lenin — I. V. Stalin — care s-a aflat în vremea războiului în fruntea Comitetului de Stat al Apărării și Forțelor Armate ale U.R.S.S.

Ca urmare a nimicirii hitlerismului și a strălucitei victorii obținute de Uniunea Sovietică, în întreaga lume au avut loc prefaceri adînci și s-a petrecut o radicală schimbare a raportului de forțe pe plan internațional. Forțele socialismului au crescut și s-au întărit, iar pozițiile imperialismului s-au îngustat și au slăbit considerabil. O serie întreagă de popoare din Europa și din Asia s-au desprins de sistemul capitalist și au pășit pe drumul construirii socialismului. O mare victorie a cauzei socialismului a fost dobîndită în urma glorioaselor lupte ale poporului chinez și a constituirii Republicii Populare Chineze. După zdrobirea fascismului și terminarea celui de al doilea război mondial una din cele mai mari cuceriri ale popoarelor o constituie formarea puternicului lagăr al păcii, democrației și socialismului care cuprinde 900 milioane de oameni.

Popoarele lumii au tras învățăminte prețioase din experiența celui de al doilea război mondial. S-a văzut limpede că mersul istoriei nu poate fi dat înapoi. Imperialismul german care s-a sprijinit pe reacțiunea internațională a fost zdrobit. Aceasta a constituit de asemenea o înfrîngere și pentru acele cercuri care au sprijinit instaurarea hitlerismului în Germania și au încurajat planurile sale agresive. De aceea, pentru toți cei care caută astăzi să calce pe urmele lui Hitler, ziua victoriei trebuie să fie un prilej de rememorare a trecutului și un serios avertisment.

Astăzi cînd se împlinesc zece ani de la zdrobirea forțelor agresive fasciste putem vedea că cercurile guvernante occidentale au pornit pe o cale potrivnică intereselor și speranțelor omenirii. Guvernanții din apus ducînd o așa-numită politică „de pe poziții de forță", încearcă să sperie lumea cu armele nucleare și termonucleare, se căznesc să creeze și să mențină o atmosferă de isterie războinică, caută să șantajeze și să intimideze popoarele. Nevrînd să învețe nimic din lecțiile istorice ale unui trecut nu prea îndepărtat, guvernanții occidentali reînarmează Germania occidentală și o introduc în alianțele lor agresive în scopul dezlănțuirii unui nou război mondial. Dar cercurile guvernante care pun la cale planuri mîrșave de provocare a unor noi războaie trebuie să știe că cei care încearcă să calce în picioare legile istoriei au plătit și vor plăti scump și în viitor nebuneasca lor cutezanță.

Cu totul opusă politicii agresive a cercurilor imperialiste este politica Uniunii Sovietice, a R.P. Chineze și a țărilor de democrație populară. Țările lagărului socialist nu au amenințat și nu amenință pe nimeni. Politica lor urmărește întărirea și apărarea păcii. Toate acțiunile Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară sînt îndreptate spre asigurarea securității colective a tuturor statelor și spre consolidarea păcii. Istoria a arătat pe deplin că o adevărată și trainică securitate — atît în Europa cît și în întreaga lume — poate fi posibilă numai prin unirea eforturilor colective ale unor state suverane. O bază pentru rezolvarea problemei securității europene o constituie proiectul sovietic de „Tratat general european cu privire la securitatea colectivă în Europa".

Astăzi întreaga omenire este mobilizată în lupta pentru pace. Popoarele s-au convins că stă în posibilitatea lor să bareze drumul atîtătorilor la un nou război mondial. In Asia și în Africa se întărește tot mai mult lupta popoarelor împotriva încercărilor imperialiștilor de a transforma aceste continente în teatrul unui viitor război. Conferința de la Bandung a arătat că această solidaritate constituie un factor important în lupta pentru întărirea păcii, un factor de care cercurile agresive imperialiste trebuie să țină seama și să se teamă.

In Europa, datorită eforturilor depuse de Uniunea Sovietică reglementarea problemei austriace a intrat într-o fază nouă, decisivă, în ciuda obstrucției permanente făcută de puterile occidentale. In ceea ce privește problema germană, aceasta nu a putut fi rezolvată datorită atitudinii S.U.A., Angliei și Franței. Aceste puteri au arătat că prin încheierea acordurilor de la Paris sînt hotărîte să împiedice reunificarea Germaniei și crearea unui stat german iubitor de pace și democratic. Popoarele din întreaga Europă și din toată lumea își înzecesc de aceea eforturile pentru a împiedica aducerea la îndeplinire a planurilor de remilitarizare a Germaniei occidentale și pentru a impune rezolvarea problemei germane pe calea tratativelor pașnice între marile puteri.

In aceste clipe de solemnă aducere aminte, popoarele din întreaga lume se gîndesc la trecut pentru a putea construi mai bine viitorul. Lecțiile istoriei ne învață că pacea poate și trebuie să fie salvată.

In zilele victoriei popoarele și-au luat un angajament pe care nu-l vor uita niciodată: să-și sporească vigilența pentru a nu mai permite încă odată generalilor și politicienilor descreerați dezlănțuirea unui nou război. Să ia de aceea seama atîtătorii la un nou război mondial. Dacă cercurile imperialiste vor încerca să provoace un nou măcel aceasta va duce în mod inevitabil la distrugerea definitivă a întregului sistem capitalist.

ZECE ANI DE LA VICTORIA ASUPRA FASCISMULUI

ATANASIU PAUL — Luptele de la Debrețin ale Diviziei Tudor Vladimirescu

EUGEN FRUNZĂ

9 MAI

Ruine... sînge... scrum... Dar cîte leacuri
Ni se-nchinau din al izbînzii pom!
Și soarele, în umbletu-i molcom,
Se-ntoarse din surghiun, peste cerdacuri...

Atunci, ca după veacuri de pogrom,
Într-un sărut, ca pentru mii de veacuri
De pace — pentru flori și cer și lacuri —
S-a sărutat, în lacrimi, om cu om...

Atunci, pe Reichstag, roșie, învoltă,
O flamură-i unea, de foc și sînge,
Pe frații-întru jertfă și recoltă...

O, șerpi flămînzi! Sărutul nu-l veți stinge!
Asemeni curcubeului pe boltă,
El, ca un briu al dragostei ne strînge.

NOILOR HITLERI

Mai țineți minte?.. Zece lovituri,
Ca zece mii de trăznete... Și-n vadul
Sfîrșitului de veci se scurse iadul,
Cu mareșali cu tot și cu majuri...

Chiar mister Churchill, vulpe-camaradul,
Scăpă trabucul dintre dinții suri
Cînd la Berlin, d-atîta drum și zguri,
Își curăța bocancii Stalingradul.

Da, zece lovituri — jude ți sfinte!
Și-n zece ani, de-atunci, ați mers ca racul,
Iar noi, cu Stalingradul, înainte...

Nu vă jucați cu trăznetul — ce dracul!
Mai știm noi lovituri — luați aminte —
În stare să vă dea de-a berbeleacul.

COMUNICAT

Consiliul de Miniștri al Republicii Populare Romîne în ședința sa din 7 mai a.c. a stabilit ca delegația guvernamentală a Republicii Populare Romîne la conferința de la Varșovia a statelor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa să fie formată din: Gheorghe Gheorghiu-Dej, președintele Consiliului de Miniștri, șeful delegației; Emil Bodnăraș, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, ministrul Forțelor Armate; Simion Bughici, ministrul Afacerilor Externe; general lt. Ion Tutoveanu, șeful Marelui Stat Major; Grigore Preoteasa, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe și Marin Florea Ionescu, ambasador al R.P.R. la Varșovia, membri ai delegației. (Agerpres)

A 10-a aniversare a eliberării Germaniei și Cehoslovaciei

Tovarășului ANTONIN ZAPOTOCKY

Președintele Republicii Cehoslovace

PRAGA

Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de către glorioasa Armată Sovietică, vă rog să primiți, tovarășe Președinte, din partea Prezidiului Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne și a mea personal, cele mai calde felicitări.

Poporul romîn se bucură din toată inima de marile succese obținute de poporul cehoslovac și îi urează noi victorii în munca sa rodnică pentru înflorirea continuă a patriei sale, în lupta pentru pace și colaborare între popoare.

Dr. PETRU GROZA
Președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale
a Republicii Populare Romîne

Tovarășului VILIAM SIROKY

Președintele Guvernului Republicii Cehoslovace

PRAGA

Cu ocazia celei de a 10-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de către glorioasa Armată Sovietică, vă transmit Dumneavoastră și poporului cehoslovac un fierbinte salut frățesc.

Poporul romîn urmărește cu multă bucurie importantele realizări obținute de poporul frate cehoslovac în cei 10 ani de viață liberă și îi dorește, cu prilejul marii sale sărbători naționale, noi succese în opera de construire a socialismului, de întărire continuă a patriei sale și în lupta comună pentru asigurarea păcii, în fruntea căreia se găsește eliberatoarea și prietena noastră, marea Uniune Sovietică.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Președintele Consiliului de Miniștri
al Republicii Populare Romîne

Tovarășului VACLAV DAVID

Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Cehoslovace

PRAGA

Vă rog, tovarășe Ministru, să primiți cele mai călduroase felicitări cu ocazia celei de a 10-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de către eroica Armată Sovietică.

Poporul romîn urează poporului frate cehoslovac noi izbînzi în munca sa pașnică pentru propășirea patriei sale și în lupta măreață pentru cauza păcii.

SIMION BUGHICI
Ministrul Afacerilor Externe
al Republicii Populare Romîne

Președintelui Republicii Democrate Germane
Tovarășul WILHELM PIECK

Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane

BERLIN

Cu ocazia sărbătoririi celei de a 10-a aniversări a eliberării poporului german de sub jugul fascist de către glorioasa Armată Sovietică, vă rugăm să primiți din partea noastră sincere și calde felicitări.

Poporul romîn urmărește cu bucurie succesele obținute de oamenii muncii din Republica Democrată Germană și urează poporului german victorie deplină în lupta măreață pe care o duce pentru unificarea pașnică a patriei sale, pentru crearea unei Germanii independente, democrate și iubitoare de pace.

PREZIDIUL MARII ADUNĂRI NAȚIONALE A REPUBLICII POPULARE ROMINE — **CONSILIUL DE MINIȘTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMINE**

Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania

BERLIN

Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării Germaniei de sub jugul fascismului hitlerist de către eroica Armată Sovietică, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn vă transmite un călduros salut frățesc.

Poporul muncitor din R.P.R. se bucură din toată inima de succesele oamenilor muncii din R. D. Germană obținute în cei 10 ani de viață liberă și muncă creatoare, sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania, pentru dezvoltarea economiei și culturii în patria lor.

Vă urăm, dragi tovarăși, noi succese în lupta pe care o duceți pentru întărirea Republicii Democrate Germane, pentru mobilizarea tuturor forțelor patriotice din Germania la lupta pentru zădărnicirea aplicării acordurilor de la Paris, pentru crearea unei Germanii unite, independente, democrate și iubitoare de pace.

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

TELEGRAMĂ

Ministrului Apărării al U.R.S.S.

Mareșal al Uniunii Sovietice — G. K. JUKOV

MOSCOVA

Cu ocazia împlinirii a 10 ani de la victoria istorică repurtată de glorioasa Armată Sovietică în lupta împotriva fascismului german, primiți, tovarășe ministru, din partea mea personal și a militarilor Forțelor Armate ale R.P.R., un călduros salut și cele mai sincere felicitări.

Îmi exprim convingerea că prietenia și frăția de arme Romîno-Sovietică, cimentată în lupta comună dusă împotriva fascismului, se va dezvolta și întări continuu, spre binele popoarelor noastre, în scopul apărării păcii.

Ministrul Forțelor Armate ale R.P.R.
General de armată
EMIL BODNĂRAȘ

Concert festiv organizat de Casa Centrală a Armatei

In cinstea celei de a zecea aniversări a victoriei Armatei Sovietice asupra fascismului german și a Zilei independenței de stat a Romîniei, sîmbătă seara a avut loc pe stadionul Republicii din Capitală un concert festiv organizat de Casa Centrală a Armatei.

La concert au asistat tovarășii Chivu Stoica, Miron Constantinescu, general de armată Emil Bodnăraș, D. Coliu, I. Fazekaș, Stelian Moraru, membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului, generali și ofițeri ai Forțelor Armate ale R.P.R., și alții.

In tribunele stadionului se aflau zeci de mii de spectatori.

Concertul a fost dat de un ansamblu de 4.000 de executanți, compus din fanfarele reunite ale Armatei cu 1500 de instrumentiști și un cor ostășesc de 2.500 de persoane, care au interpretat, sub conducerea muzicală a colonelului Dumitru Eremia, laureat al Premiului de Stat, un program de cîntece patriotice și ostășești romînești și sovietice, marșuri militare, suite și cîntece romînești și sovietice și piese clasice.

Concertul a fost deschis prin intonarea imnurilor de stat ale R.P.R. și U.R.S.S.

Au fost interpretate printre altele, „Cîntec de înfrățire", de V. Popovici, „Cîntec pentru țara mea", de I. Totan, „Trăiască Sovietica Țară" de Alexandrov, „Armata Păcii" de I. Chirescu, maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat, muzica pentru filmul „Căderea Berlinului" de Șostacovici, fragmente din Rapsodia Romînă de C. Bobescu, artist emerit al R.P.R., fragmente din simfonia a 5-a de Beethoven, și poemul „Victoria" de colonel Dumitru Eremia, lucrare prezentată în primă audiție, care evocă lupta împotriva fascismului german și cîntă frăția de arme romîno-sovietică.

Concertul festiv s-a bucurat de un deosebit succes. (Agerpres)

Recepție la Ambasada R. D. Germane cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării Germaniei

In seara zilei de 7 mai, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al R. D. Germane în R.P.R., Werner Eggerath, a oferit o recepție cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării Germaniei de către Armata Sovietică.

La recepție au participat tovarășii: Dr. Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale, Chivu Stoica, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Miron Constantinescu vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Dumitru Coliu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., acad. prof. dr. C. I. Parhon, I. Fazekaș, secretar al C.C. al P.M.R., S. Bughici, ministrul Afacerilor Externe, Marcel Popescu, ministrul Comerțului Exterior, Stelian Moraru, președintele Consiliului Central al Sindicatelor, și alte personalități politice și culturale.

La recepție au luat parte de asemenea și membri ai corpului diplomatic.

(Agerpres)

Adunarea festivă cu prilejul Zilei Radiofoniei

Sîmbătă seara, în sala Ateneului R.P.R., a avut loc adunarea festivă consacrată Zilei Radiofoniei.

Au participat reprezentanți ai Ministerului Culturii, Ministerului Poștelor și Telecomunicațiilor, Ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice, colaboratori ai Direcției generale a radiodifuziunii, reprezentanți ai presei centrale.

In prezidiul adunării au luat loc tovarășii: acad. Traian Săvulescu, D. Simulescu, Vasile Dumitrescu, Melita Apostol, Pavel Țugui, artistul poporului G. Calboreanu, P. Niculescu-Mizil, I. Topor, maestrul emerit al artei Alfred Alessandrescu, C. Bobescu, ing. Ion Niculescu, ing. Petre Galbură.

Adunarea festivă a fost deschisă de tov. D. Simulescu, ministrul Poștelor și Telecomunicațiilor.

A luat apoi cuvîntul tov. Iuliu Topor, director general adjunct al Direcției generale a radiodifuziunii.

Tov. Melita Apostol, director general al Direcției generale a radiodifuziunii, a dat apoi citire Decretului Prezidiului Marii Adunări Naționale prin care se acordă titlul de artist emerit al R.P.R. dirijorilor Constantin Bobescu și Ion Luca Bănățeanu și regizorului Constantin Moruzan. Prin același decret se conferă Ordinul Muncii clasa 2-a violonistei Gaby Grubea, artistă emerită a R.P.R., laureată a Premiului de Stat, Ordinul Muncii clasa 3-a inginerilor Gabriela Barca, din Direcția Generală a Radiodifuziunii, Kamil Leiszer de la Agenția Romînă de Presă „Agerpres", și Ernest Mendel, Ion Niculescu, Eduard Kovalsch din Ministerul Poștelor și Telecomunicațiilor.

Prin același decret a fost acordată Medalia Muncii unor lucrători din domeniul radiotelegrafiei și radiodifuziunii.

S-a dat citire apoi ordinului ministrului Poștelor și Telecomunicațiilor prin care sînt distinși cu insigna „Radist de onoare" un număr de lucrători din sistemul Ministerului Poștelor și Telecomunicațiilor, Direcției Generale a Radiodifuziunii, Agenției Romîne de Presă „Agerpres", A.V.S.A.P., Ministerului Energiei Electrice și Industriei Electrotehnice.

A urmat un concert festiv dat de orchestra simfonică Radio, dirijată de Alfred Alessandrescu, maestru emerit al artei din R.P.R. și Corul radio, dirijat de Gh. Danga. Au fost interpretate piese muzicale de compozitorii George Enescu, R. M. Glier, A. Arutiunian și R. Pallade.

Concertul s-a bucurat de mult succes. (Agerpres)

Adunare festivă cu prilejul împlinirii a 200 de ani de la înființarea Universității de Stat din Moscova

Oameni de știință, academicieni, cadre didactice din învățămîntul superior, absolvenți romîni ai Universității „Lomonosov" și studenți din Capitală au participat sîmbătă după amiază în aula Bibliotecii Centrale Universitare la Adunarea festivă organizată de comitetul A.R.L.U.S. al raionului I. V. Stalin în colaborare cu Universitatea „C. I. Parhon" cu prilejul împlinirii a 200 de ani de la înființarea Universității de Stat din Moscova.

Au luat cuvîntul: Acad. prof. Șt. Vencov, prim secretar al Academiei R.P.R., profesor Gh. Vlădescu-Răcoasa, președintele comitetului A.R.L.U.S. al raionului I. V. Stalin și I. Vlăduțiu, absolvent al Universității „Lomonosov", care au vorbit despre rolul celei mai înaintate cetăți a științei și culturii din lume în pregătirea cadrelor de eminenți savanți și în dezvoltarea unor importante domenii ale științei.

In încheierea adunării, cei prezenți au vizionat filmul documentar „Palatul Științei" (Universitatea Lomonosov).

Cu prilejul acestei aniversări la intrarea în aula Bibliotecii Centrale Universitare a fost organizată expoziția „200 de ani de la înființarea Universității de Stat „M. V. Lomonosov" din Moscova". (Agerpres)

Seară închinată aniversării eliberării Cehoslovaciei

La Casa Ziariștilor din București a avut loc sîmbătă o seară închinată celei de a 10-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de către Armata Sovietică.

Au luat parte numeroși ziariști din Capitală, reprezentanți ai presei străine.

Poetul Dan Deșliu, laureat al Premiului de Stat, a împărtășit celor de față impresiile culese dintr-o călătorie în R. Cehoslovacă.

A rulat apoi în avantpremieră filmul cehoslovac „Frona". (Agerpres)

A 10-a ANIVERSARE A ELIBERĂRII CEHOSLOVACIEI

Cei zece ani ai Cehoslovaciei libere

Jan Pilar
scriitor

În multe din orașele patriei mele se află niște monumente impunătoare: sînt uriașele tancuri sovietice, pe care poporul nostru le-a așezat pe piedestale de piatră în amintirea celei mai mari sărbători din istoria sa. Privind aceste opere deosebite care n-au trecut prin mina nici unui sculptor, în fața ochilor fiecărui cetățean cehoslovac se perindă momentele culminante ale luptelor de eliberare ce s-au desfășurat, în luna mai, cu zece ani în urmă. El vede din nou în fața ochilor fețele zîmbitoare ale soldaților sovietici, eliberatori, împodobiți cu cununile de flori primite drept recunoștință din partea copiilor fericiți ai patriei noastre. Acest aspect al eliberării a pătruns și în poezia noastră, în operele nenumăraților pictori și va rămîne pe veci întipărită în amintirea noastră, a tuturor.

Unul dintre aceste tancuri este așezat pe malul rîului Ostravice, în inima de oțel a Republicii, în orașul Ostrava. El stă falnic, nu departe de podul de fier, care poartă numele lui Miloș Sykora. Tînărul muncitor Miloș Sykora, în vîrstă de 25 de ani, a fost unul din miile de membri ai armatei de partizani, care pregăteau în ilegalitate ziua libertății. În momentul cînd, pe celălalt mal al rîului, se apropiau tanchiștii unei unități cehoslovace care împreună cu armatele sovietice au pătruns pe teritoriul cehoslovac, Miloș Sykora s-a repezit pe pod înfruntînd naziștii înarmați pentru ca să-i împiedice să-i arunce în aer. Știa că se duce la moarte, însă conștiința de luptător comunist i-a dat forța pentru această faptă eroică. Aceasta s-a întîmplat la 30 aprilie 1945.

La 5 mai a izbucnit revoluția la Praga. Mii de eroi necunoscuți au apărat cu mîinile goale orașul lor de aur de furia dușmanului. Armatele Sovietice de sub comanda mareșalului Ribalko, au venit de la Berlin în marș forțat, renunțînd la odihnă și somn, în ajutorul orașului Praga care se răsculase împotriva ocupanților. La 9 mai, în primele ore ale dimineții, primele tancuri sovietice au pătruns pe străzile orașului. Nici unul dintre noi nu va uita însorita dimineață de mai cînd pe asfaltul sfărîmat al străzilor din Praga, au început să apară eliberatoarele tancuri sovietice pe care nici o forță nu le putea opri. Întreaga populație a orașului se afla pe străzi și îmbrățișa pe eliberatorii care aduceau solia unei vieți noi și drepte.

Cu aproape o sută de ani în urmă pictorul nostru Mikolaș Aleș a scris sub tabloul său reprezentînd un cazac: „Nu va fi bine în Cehia, pînă cînd calul rusesc nu se va adăpa de la pîrîul nostru". Această clipă sosise în sfîrșit. Caii sovietici de oțel au străbătut șoselele noastre și s-au oprit prin curțile caselor, dar și caii adevărați ai ostașilor sovietici au băut din apa limpede a rîurilor noastre și au păscut iarba pajiștilor înflorite ale plaiurilor cehoslovace. Mormintele eroilor noștri și ale eliberatorilor sovietici au prins rădăcini adînci în glia țării noastre, pe ele cresc cele mai frumoase flori, florile recunoștinței poporului nostru. Patria noastră, avînd exemplul și ajutorul prietenilor sovietici, a pășit pe un drum eroic pentru fericirea omului, care nu va mai fi exploatat și asuprit de nimeni, nici de stăpînul-lup, nici de natură, nici de prejudecăți și superstiții.

De zece ani poporul nostru pășește pe acest drum nou, visat de generațiile trecute. Cîntecul compus de un poet popular necunoscut, liber și inaripat, larg ca brațele mamei, confirmă previziunea lui Aleș, spunînd în refren: „Bine e, bine e pe acest pămînt al nostru". Într-adevăr așa este. Drumul ce-l străbatem de zece ani spre viitor se poate compara cu un secol. Țara noastră nu mai este mică, părăsită, așa cum spuneau despre ea proorocii mincinoși — Cehoslovacia a crescut și s-a înfrumusețat.

Pe fluvii vuiesc noile turbine; ca din pămînt au crescut baraje iar alături de ele scînteiază în razele soarelui lacuri întinse. În toate regiunile țării se văd acoperișurile roșii ale noilor fabrici și ale noilor case de locuit, construite prin munca creatoare a noilor gospodari din rîndurile poporului. Nu există mașini sau lucruri pe care mîinile dibace ale muncitorilor noștri nu le-ar fi făcut. Nu există nici o sarcină grea pe care să n-o fi dus la îndeplinire.

Este deajuns să privim de la podul lui Miloș Sykora întinsul loc de muncă învăluit în fum unde se lucrează cărbunele și oțelul, în Ostrava. Cîte nu s-au schimbat aici în prima decadă a vieții noastre libere! Alături de sutele de mine și oțelării care sub regimul exploatării creștean și se dezvoltau în timp de secole, în anii primului plan cincinal s-a dezvoltat aici un întreg oraș industrial. Pe șesul nu de mult pustiu a crescut, datorită muncii entuziaste a zecilor de mii de brigadieri, un uriaș combinat metalurgic cu cuptoare înalte moderne, cuptoare pentru cocs, laminoare și uzine electrice. Noul combinat metalurgic poartă numele neuitatului președinte al Republicii, Klement Gottwald. Asemenea imagini, dovezi ale dezvoltării pe care a luat-o industria țării noastre, se deschid în fața noastră în special în Slovacia care, înfrățită cu pămînturile cehe, a construit zeci de fabrici noi în regiuni unde mai înainte domnea mizeria și unde doar cîntecele haiducești aduceau alinarea pentru cei mulți și obidiți.

În orașele noastre te întîlnești la fiecare pas cu multe lucruri noi. Dar și în viața satelor cehe și slovace a început brusc o activitate fremătătoare. Aproape că nu-ți mai recunoști satul natal dacă te reîntorci în el după acești zece ani. Viața s-a mutat din căsuțele mici de lemn în locuințe luminoase, cu pîine gustoasă pe masă, cu vase albe care atîrnă deasupra plitei de gătit. Dacă treci prin sat, de la un capăt la altul, poți să bați la orice ușă și vei constata că există foarte puține locuințe unde să nu se găsească un aparat de radio, o motocicletă, sau o bibliotecă. Ba există și o mulțime de sate în care întovărășiții și-au cumpărat mașini de turism, iar din unele case vei auzi răsunînd acordurile pianului. Într-atît s-a schimbat viața în satele noastre, încît cu greu vei putea astăzi deosebi, după fizionomie și îmbrăcăminte, o fată de la țară de una de la oraș.

Patria noastră, datorită ajutorului necontenit al Uniunii Sovietice a pus în acești zece ani baze trainice societății socialiste. A fost un drum greu, plin de lupte necontenite cu dușmani interni și externi. Dacă n-ar fi fost puternica avangardă a clasei muncitoare, înțelepciunea partidului comunist și luptele care ne-au oțelit, poporul nostru n-ar fi reușit ca în primii trei ani să demaște fața mincinoasă a burgheziei și a aliaților ei externi și, în februarie 1948, să zdrobească încercările de restaurare a capitalismului. Ura reacțiunii ne mai urmărește și acum. Ea și-a schimbat metodele de luptă și și-a ascuns fața hidă sub masca ipocriziei. Dar poporul cehoslovac își cunoaște dușmanii și își apără viața clocotitoare din ateliere, de pe cîmp, din laboratoare. El stă de strajă la granițele din apus, care sînt cele mai avansate fruntarii ale lagărului păcii, ce se întind de la Șanhai, peste umerii largi ai continentului sovietic pînă la munții noștri de pe Șumava.

În ajunul glorioasei aniversări din mai, peste zece mii de tineri și tinere, organizați în brigăzi voluntare, au plecat pe un an sau doi în aceste regiuni de graniță, pentru ca aici, pe pămîntul gospodăriilor agricole de stat să ajute la înrădăcinarea vieții pașnice și să redea agriculturii fiecare palmă de pămînt neîncrat. Avîntatul romantism al muncii creatoare a cuprins nu numai gîndurile și inima tineretului nostru, dar și ale noastre, ale tuturor.

Zece ani în istoria unui popor constituie o perioadă foarte scurtă. Și totuși acești zece ani ai noștri sînt zece pași de cîte șapte poște făcuți cu pantofi fermecați. Zece pietre săpate adînc în pămîntul nostru ca niște pietre de frontieră, la granița cu lumea occidentală.

De curînd, cînd împreună cu președintele cooperativei agricole, Iosif Vebr, am privit codrii tineri de pe Șumava, el mi-a arătat dincolo de granița țării noastre noul post de radio al propagandei americane, ce-și zice „Europa liberă" și care se află în regiunea Bavariei, în Germania occidentală. „De dușman nu ne înspăimîntăm" mi-a spus el repetînd cuvintele vechiului cîntec husit — „viața noastră pașnică este de neînvins".

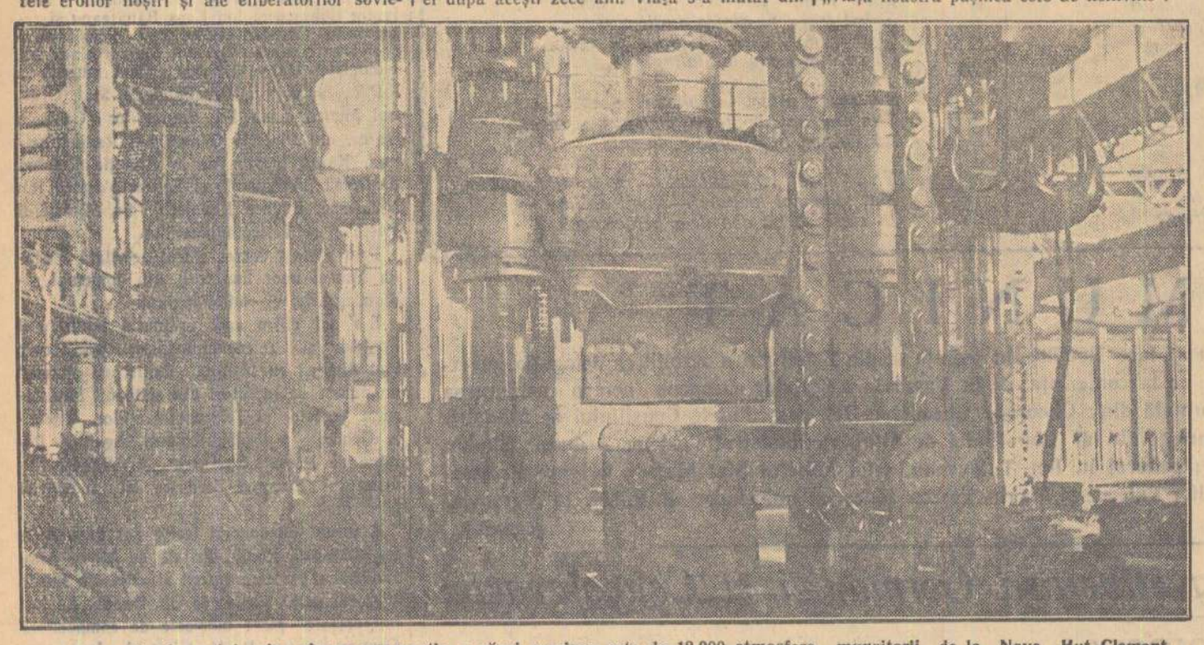

Cu ajutorul acestui uriaș ciocan pneumatic, a cărui presiune este de 12.000 atmosfere, muncitorii de la „Nova Hut Clement Gottwald" pot prelucra lingouri de peste 200 de tone.

O nouă combină carboniferă

La o mină din bazinul carbonifer Ostrava a fost încercată cu succes o nouă combină carboniferă adaptată la lucrul în straturi joase înclinate. Cu prilejul încercărilor au ieșit la iveală bunele calități de exploatare ale noii mașini.

Noua combină, proiectată de inginerul Jupa, are o lățime de 140 cm și o lungime de 350 cm. Ea este acționată pneumatic. Avantajele combinei constă în faptul că ea taie și încarcă cărbunele cu ajutorul unui șurub fără sfîrșit, în timp ce combinele carbonifere de tip vechi erau înzestrate în acest scop cu dispozitive mai complicate. Combina poate fi folosită pentru straturi cu orice înclinație.

Activitatea culturală la sate

Dezvoltarea vieții culturale la sate și grija continuă acordată realizării unui echilibru între activitatea culturală la sate și la orașe constituie fără îndoială un factor important în dezvoltarea culturii R. Cehoslovace.

Un rol important în activitatea culturală și educativă la sate îl ocupă cărțile. Acest fapt este dovedit în modul cel mai grăitor de sporirea numărului bibliotecilor publice rurale care în 1937 aveau în total aproximativ 6.800.000 volume. Astăzi există cîte o bibliotecă în fiecare comună din R. Cehoslovacă. Numărul lor se ridică la 15.000 — iar numărul cărților din aceste biblioteci atinge cifra de 13.000.000 volume. În anul 1937, bibliotecile comunale au împrumutat 11.000.000 de cărți, în timp ce în prezent cifra cărților împrumutate se ridică la 23.000.000 cărți în medie pe an.

Restaurarea monumentelor istorice la Praga

Guvernul R. Cehoslovace a alocat mari sume pentru restaurarea monumentelor istorice, cărora în trecut li se acorda o atenție cu totul neînsemnată. Au fost efectuate mari lucrări de reparare a vestitului castel din Praga. Vechea clădire a Universității Caroline din Praga, construită în 1348 a fost de curînd restaurată. S-a reconstruit Capela Bethleem, unde acum peste 500 de ani a predicat Jan Huss. În pavilionul Stelei s-a deschis un muzeu consacrat cunoscutului autor de romane istorice Alois Jirașek.

La Brevnov, în vechiul „Han al castanului", unde în 1878 a fost înființat primul partid muncitoresc revoluționar ceh — Partidul social-democrat ceh — s-a deschis muzeul „Începuturile mișcării muncitorești cehe". Locul unde în 1912 s-a desfășurat Conferința a VI-a a Partidului Muncitoresc Social Democrat Rus și unde s-a constituit partidul bolșevic, a fost consacrat memoriei conducătorului genial al proletariatului — V. I. Lenin.

Tipuri moderne de locomotive „Skoda"

Ultimele și cele mai moderne tipuri de locomotive cu aburi produse de uzinele Skoda oferă o nouă și elocventă mărturie a maturității tehnice a industriei cehoslovace. Este vorba de locomotiva grea R. 556 pentru trenuri de marfă, — și de noua locomotivă cu trei cilindri R. 498.1. Locomotiva R. 556 este cea mai puternică și mai economică locomotivă de care dispun astăzi căile ferate din Cehoslovacia și în același timp una din cele mai moderne locomotive din Europa.

Greutatea locomotivei echipate este de 99 tone, iar viteza ei maximă atinge 80 de kilometri pe oră.

În scurtă vreme, va mai fi dată în exploatare și o nouă locomotivă pentru trenuri rapide, — o locomotivă cu trei cilindri, seria 481 care prin construcția ei va fi în Europa, una din cele mai moderne locomotive pentru trenurile rapide.

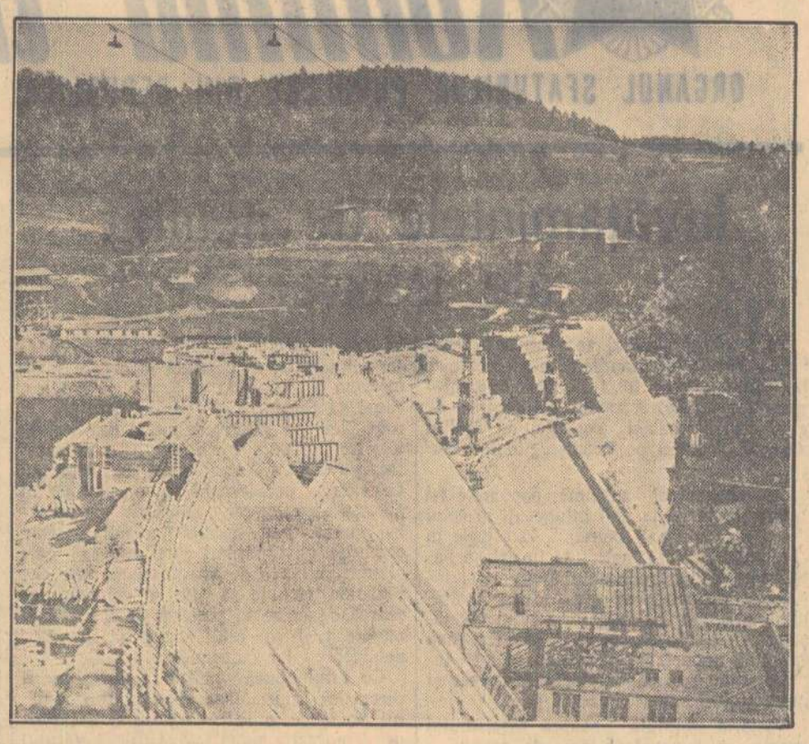

Vedere asupra unei porțiuni a barajului de la Virska, ale cărui lucrări au fost terminate de curînd.

HORYMIR

Erick Majtenyi

Nalt bastion. Sudoarea de iobagi
Morți de demult, mai ține împreună
A tale pietre sure... Pe Vltava
Se-ntinde Praga ca-ntr-un clar de lună.
Prin nouri, galben și neputincios
Se luptă palid soarele de marte,
Dar umbrele pierdute sub arcade
Se șterg în tonuri mate pîn' departe
Lucește rece, umed, balustrada
Cea despre care basme fără șir,
Spun că aicea și-a săltat agale
Pe vremuri, armăsarul, — Horymir.
Cel condamnat la moarte-n chin de iad
De către prinț, atît a mai dorit,
De trei ori numai să fi ocolit
Cu calul, bastionul Vișehrad.
— „De vrea atît, să-i împlinim
dorința!"
Și-n zori, cînd Aurora se ivea
Cu-a ei lumină roză după munți,
Viteazul Horymir sălta în șea.

Jos, viu vuia adîncul fără fund,
Sus, soarele 'nălța speranțe noi,
Și-n jur luciră-n veselă lumină,
Copacii tineri și pereții goi.
Cînd ocoli palatu-ntîia oară,
Toți plopii dimprejur se-nfiorară,
Și clopotul cel mare, de la sine,
Sună din turn în zările senine.
Iar cînd făcu ocolu-a doua oară,
Tot bastionul strălucea ca-n pară.
Privi prăpastia îngrozitoare,
Și apele Vltavei lui în soare.
Călău-n spate, iar mormîntul jos...
Și Horymir se înălță-n obline,
Și-a treia oară — se svîrli-n adînc...
Țîșni pînă pe creastă, un val spumos;
El a ajuns la mal, nevătămat.
Și zice-se că sabia-i lucește
Și-acum, după ce veacuri au trecut.
Pe balustrada de la Vișehrad,
Voci de copii azi printre pomi răsună,
Vltava curge-n jos pe clar de lună.
Doar pe erou noi nu l-am mai văzut.

Dar într-o noapte limpede de mai,
Cînd înspre cer zburau, zvîcnind,
rachete,
Iluminînd prin beznă baricade,
Cînd muncitori bătrîni, studenți și fete
Luară în asalturi gară, pod,
Și-și răcoreau, lipit de țeava puștii,
Obrazul. — oameni simpli din norod,
Cînd steagurile roșii, albe,-albastre
Și purpurii poporu-a desfăcut,
Și-n calea tancurilor hitleriste,
Își aruncase inima de netrecut,
Și cînd orașu-a scris cu al său sînge
Pe toate zidurile „Libertate",
Ca să transmită marele mesaj
De eroism și glorii nesecate
Spre pașnicile veacuri viitoare,
Ca să se afle-atunci din tată-n fiu
De jertfa dreaptă, lupta legendară,

În nouă sute patruzeci și cinci,
La Vișehrad, pe bastion, ușor
Sări iar podul, baricada arsă,
Același Horymir, învingător...

În romînește de
DEMOSTENE BOTEZ

O mare putere industrială

Ing. Stoian Petrescu
locțiitor al ministrului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini

Astăzi poporul cehoslovac sărbătorește cea de a 10-a aniversare a eliberării patriei sale de sub ocupația nazistă de către glorioasa armată sovietică. În această zi de sărbătoare, privind în urmă la drumul parcurs și făcînd un bilanț al realizărilor sale, poporul cehoslovac se poate mîndri pe drept cuvînt cu marile succese obținute în toate domeniile construcției economice și culturale pașnice.

Într-o perioadă istorică relativ scurtă el a reușit sub conducerea partidului clasei muncitoare și cu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice să înscrie adevărate pagini de glorie. Ca urmare a muncii pline de avînt depuse de milioanele de constructori ai vieții noi, Cehoslovacia de astăzi nu se mai poate compara nici pe departe cu Cehoslovacia burgheză. După cum se știe, și în timpul stăpînirii burgheziei, Cehoslovacia se număra printre țările cu o industrie relativ dezvoltată. Cu toate acestea industria purta din plin pecetea dezvoltării anarhice, proprie sistemului economic capitalist. Astfel, de pildă, în Cehoslovacia burgheză industria grea și în primul rînd industria constructoare de mașini, era profilată în mod unilateral în direcția producției de armament, Cehoslovacia constituind un arsenal al cercurilor imperialiste agresive.

Același lucru se poate spune și despre repartizarea teritorială a forțelor de producție. Regiuni întregi ale țării, ca de pildă Slovacia, bogate în resurse de materii prime, au fost condamnate de regimul burghez din Cehoslovacia să rămînă într-o stare de înapoiere economică și să devină simple anexe agricole ale regiunilor industriale. Dacă la toate acestea adăugăm nivelul foarte scăzut al producției industriale a Cehoslovaciei la sfîrșitul celui de al doilea război mondial se poate avea o imagine a condițiilor grele în care poporul cehoslovac trebuia să rezolve într-un termen scurt sarcinile reconstrucției socialiste a economiei sale și ale ridicării bunei stări materiale și culturale a celor ce muncesc.

Însușindu-și consecvent învățătura marxist-leninistă și experiența victorioasă a Uniunii Sovietice, puterea populară din Cehoslovacia a organizat dezvoltarea puternică a industriei grele, care trebuia să devină baza dezvoltării întregii economii naționale și izvorul bunei stări a poporului muncitor.

Această sarcină a constituit principalul obiectiv al primului plan cincinal (1949-1953) al Republicii Cehoslovace. În anii cincinalului, producția industrială a Republicii Cehoslovace a crescut de peste două ori. Participarea industriei la venitul național s-a ridicat de la 56 la sută în anul 1948 la 70 la sută în 1953. La sfîrșitul anului 1953 producția industriei grele reprezenta 28 la sută din producția globală a întregii industrii. Totodată trebuie arătat că spre finele cincinalului producția de fier brut a ajuns la 2,8 milioane tone, iar producția de oțel la 4,4 milioane tone, depășind astfel cu mult nivelul atins de producția antebelică a Cehoslovaciei. Toate acestea dovedesc cu prisosință că industria cehoslovacă a căpătat, în anii puterii populare, un asemenea ritm de dezvoltare cum n-a mai cunoscut niciodată în trecut. Datorită succeselor importante realizate de clasa muncitoare, Cehoslovacia este astăzi una dintre țările cele mai dezvoltate din punct de vedere industrial. Numai simpla enumerare a unor date statistice este suficientă pentru a înțelege stadiul înaintat în care se găsește.

Pornind de la producția pe cap de locuitor constatăm că Cehoslovacia ocupa încă în anul 1953 locul al nouălea în lume în extracția cărbunelui, locul al șaptelea în producția fontei și locul al șaselea în producția oțelului. De asemenea ea se situează printre primele țări ale lumii în ce privește producția de mașini, extracția de cărbuni, producția de energie electrică. Dacă aceste date statistice se refereau la situația existentă acum doi ani, trebuie să subliniem că în perioada care s-a scurs de la terminarea primului plan cincinal oamenii muncii din Cehoslovacia au înaintat și mai departe pe drumul dezvoltării industriei, al transformării socialiste a agriculturii și a celorlalte sectoare ale economiei naționale. Rezultatele planului de stat pe anul 1954 sînt grăitoare în acest sens. În comparație cu anul 1953, producția globală a industriei a crescut în anul trecut cu 4,4 la sută.

Tractoare cehoslovace Zetor, ambalate în lăzi speciale pentru a fi expediate în Argentina.

În cadrul dezvoltării generale a Republicii Cehoslovace, industria grea și ramura sa conducătoare, construcția de mașini, cunosc o înflorire fără precedent. În prezent în industria cehoslovacă se produc de la instrumente și aparate de precizie care nu depășesc greutatea de 100 grame, pînă la mașini grele și agregate grele care ating o greutate de 5.500 tone.

O transformare semnificativă în economia cehoslovacă este ridicarea economică a regiunilor înapoiate. În această privință este deosebit de elocvent puternicul avînt industrial al Slovaciei. După eliberare, în Slovacia au fost mutate o serie de întreprinderi industriale din vestul țării, iar numeroase alte întreprinderi noi au fost construite. În aceste condiții Slovacia, regiune bogată în materii prime, se transformă rapid într-o puternică bază industrială a țării. Numai în decurs de cinci ani, producția industrială a Slovaciei a crescut în ansamblu de peste 4 ori, în timp ce producția de mașini a crescut de mai bine de 6 ori.

Succesele repurtate de economia cehoslovacă în ultimii ani au constituit baza trainică a lărgirii considerabile a comerțului exterior al Republicii Cehoslovace. Cehoslovacia întreține strînse legături comerciale în primul rînd cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. Participarea Uniunii Sovietice și a țărilor de democrație populară la volumul total al comerțului exterior cehoslovac se ridică la 78 la sută, din care mai mult de 35 la sută revine Uniunii Sovietice.

În același timp ea întreține relații comerciale cu peste 80 de state capitaliste. Cehoslovacia este un furnizor de seamă atît în ceea ce privește instalațiile industriale mari — hidrocentrale, termocentrale, instalații complete pentru industria extractivă, pentru fabricile de zahăr, pentru fabricile de cărămidă, instalații de telecomunicații, etc., cît și în ceea ce privește mașinile-unelte de toate categoriile și macarale, escavatoare, agregate Diesel și multe altele.

La obținerea importantelor sale succese, poporul cehoslovac s-a bucurat în permanență de sprijinul puternic al Uniunii Sovietice. Din marea țară a socialismului au sosit numeroase instalații mecanice, produse industriale semifabricate și materii prime care au înlesnit reconstrucția și dezvoltarea economiei cehoslovace. Printre marile construcții industriale ridicate în anii puterii populare cu sprijinul Uniunii Sovietice se numără și combinatul „Clement Gottwald". Acum șase ani Ostrava — actualul centru al metalurgiei cehoslovace nu era decît un imens teren viran, acoperit de buruieni, pe care păsteau caprele. Aici a fost înălțată cea mai mare construcție socialistă din Republica Cehoslovacă, uzinele metalurgice „Clement Gottwald". La aceste uzine pot fi văzute adevărate minuni ale tehnicii. Una dintre acestea este macaraua care distribuie minereul la o distanță de jumătate kilometru. Este o uriașă construcție de oțel, lungă de 140 m., înaltă de 40 m., cea mai mare din întreaga Europă Centrală.

În cursul acestui an, Uniunea Sovietică a dat o nouă dovadă a dorinței sale de a contribui la continua înflorire economică a Cehoslovaciei, acordîndu-i ajutor tehnic și de producție pentru folosirea în scopuri pașnice a energiei atomice. Această hotărîre a fost primită cu nespusă bucurie de poporul cehoslovac care vede deschizîndu-se căi noi pentru dezvoltarea industriei sale.

Muncind cu elan pentru continua înflorire a patriei sale, poporul cehoslovac își creează în același timp condiții tot mai bune de viață și de muncă. Ca rezultat al creșterii vertiginoase a producției industriale sînt asigurate toate condițiile necesare dezvoltării agriculturii și a celorlalte sectoare ale economiei naționale. Succesele obținute pînă acum au permis partidului și guvernului să treacă la o serie de succesive reduceri de prețuri, care au ridicat în mod simțitor nivelul de trai al oamenilor muncii.

Increzător în forțele sale, poporul cehoslovac pășește înainte pe drumul luptei pline de avînt pentru construirea socialismului, fiind hotărît să răspundă așa cum se cuvine tuturor celor care ar încerca să împiedice munca sa pașnică constructivă.

ZIUA MARII VICTORII

General locot. Mircea Haupt

Se împlineşte un deceniu de la istorica zi de 9 mai 1945, Ziua Marii Victorii asupra fascismului hitlerist. Milioane de oameni din toate colţurile lumii sărbătoresc cu entuziasm această zi de însemnătate istorică mondială. Zdrobind tirania fascistă, într-un război în care a dus pe umerii lui principala greutate şi a suportat cele mai mari sacrificii, eroicul popor sovietic a salvat popoarele Europei din lanţurile robiei fasciste şi a scăpat popoarele lumii întregi din coşmarul războiului sîngeros. Ca urmare a victoriei asupra fascismului, o serie de ţări, printre care şi ţara noastră, s-au rupt pentru totdeauna din lanţurile imperialiste şi luîndu-şi soarta în propriile lor mîini au instaurat regimuri democrat-populare în ţările lor — bucurîndu-se pentru prima dată în istoria lor de independenţă şi suveranitate deplină. Însemnătatea internaţională a victoriei asupra fascismului se poate concretiza într-o serie de rezultate neprevăzute şi nedorite de imperialişti:

— Uniunea Sovietică nu numai că nu a fost slăbită sau distrusă cum se aşteptau monopoliştii anglo-americani, dar a ieşit din război mai puternică şi mai întărită, cu un imens prestigiu internaţional.

— Ca o consecinţă a eliberării ţărilor din răsăritul Europei de către glorioasa Armată Sovietică, în Polonia, Cehoslovacia, Romînia, Ungaria, Bulgaria, Albania, prin lupta maselor populare, în frunte cu partidul clasei muncitoare din aceste ţări s-a instaurat puterea democrat-populară; de asemenea s-a constituit R. D. Germană. Înfrîngerea militarismului japonez a însemnat făurirea Chinei Populare şi a R.P.D. Coreene şi a dat un avînt fără precedent mişcării de eliberare în ţările coloniale. Toate acestea au însemnat o grea înfrîngere a forţelor imperialismului mondial şi o victorie strălucită a forţelor păcii, democraţiei şi socialismului.

Recenta conferinţă a ţărilor Asiei şi Africii la Bandung şi textul comunicatului final al conferinţei, adoptat în unanimitate de către cele 29 ţări participante, este o nouă şi grăitoare dovadă a dorinţei de libertate şi independenţă a ţărilor coloniale şi dependente.

— Ca urmare a politicii consecvente de pace a Uniunii Sovietice şi a demascării continue a politicii agresive de dezlănţuire a unui nou măcel mondial dusă de către imperialiştii americani şi englezi, popoarele lumii, însetate de pace s-au strîns într-o uriaşă mişcare de masă organizată, cum nu a mai fost încă cunoscută în istoria lumii, mişcarea contemporană a partizanilor păcii.

— Eliberarea unei treimi din omenire de sub jugul capitalismului a avut ca rezultat schimbarea radicală a raportului de forţe pe arena mondială în favoarea socialismului şi în dauna capitalismului, manifestîndu-se două linii diferite în economie şi politică: linia avîntului continuu al economiei paşnice, a creşterii puterii economice şi a nivelului de trai al maselor în Uniunea Sovietică şi ţările democrat-populare — şi linia stagnării economice, a militarizării economiei, a scăderii nivelului de trai în ţările capitaliste. Ca urmare a existenţei celor două lagăre opuse pe arena internaţională, piaţa mondială unică atotcuprinzătoare s-a destrămat, luînd fiinţă două pieţe mondiale paralele, opuse una alteia: piaţa mondială a socialismului şi piaţa mondială a capitalismului. Acest fapt a determinat o nouă adîncire a crizei generale a capitalismului.

— Un rezultat important al celui de al doilea război mondial îl constituie şi sporirea avîntului revoluţionar al clasei muncitoare de pretutindeni condusă de partidele comuniste şi muncitoreşti. În locul slăbirii şi lichidării luptei revoluţionare în metropole şi a mişcării de eliberare a popoarelor coloniale şi dependente urmărită de imperialişti, după război o serie de ţări din Europa s-au desprins din lanţul imperialist, iar mişcarea de eliberare naţională şi socială din Europa, Asia şi Africa a luat un nou avînt.

Victoria Uniunii Sovietice în Marele Război pentru Apărarea Patriei asupra fascismului hitlerist a însemnat un triumf al orînduirii sociale şi de stat sovietice, care şi-a dovedit din plin forţa inegalabilă şi superioritatea asupra oricărei alte orînduiri cunoscute în istorie. Industrializarea socialistă a ţării şi colectivizarea agriculturii au adus economia socialistă sovietică pe cea mai înaintată treaptă. Ea şi-a dovedit din plin vitalitatea în anii celui de al doilea război mondial, asigurînd frontul din belşug cu tot ce i-a fost necesar.

Unitatea moral-politică, frăţia de nezdruncinat dintre popoarele şi naţionalităţile sovietice au constituit un alt izvor al victoriei Uniunii Sovietice împotriva fascismului.

Înfrîngerea uriaşei maşini de război a Germaniei fasciste, la a cărei creare au contribuit din plin monopoliştii anglo-americani, a dovedit pe deplin invincibilitatea Armatei Sovietice. Superioritatea Armatei Sovietice asupra armatei fasciste germane — şi asupra oricărei armate europene — constă în primul rînd în faptul că ea se bucură de dragostea şi sprijinul întregului popor ale cărui interese le apără şi aceasta în contrast izbitor cu armatele burgheze care sînt folosite pentru realizarea planurilor agresive ale monopoliştilor americani şi englezi în vederea subjugării şi exploatării popoarelor. Armata Sovietică a cucerit aceste măreţe victorii pentru că este o armată de elită, cu înalte calităţi combative şi morale, educată în spiritul nobilei ideologii a patriotismului socialist şi internaţionalismului proletar. Constituite după principiile militare marxist-leniniste, înzestrate cu cel mai modern armament din lume, dispunînd de un corp de comandă cu o mare capacitate organizatorică şi experienţă, conduse şi educate de gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, Forţele militare sovietice se bucură de dragostea, încrederea şi admiraţia milioanelor de oameni cinstiţi de pe toate meridianele globului pămîntesc.

Cu totul alta este soarta armatelor imperialiste nevoite să ducă războaie nejuste de cotropire şi jaf. Mercenarii din solda americanilor şi englezilor, lipsiţi de suport moral, se transformă aşa cum s-a văzut în războiul din Coreea într-o bandă de criminali, capabili să comită cele mai abjecte bestialităţi şi atrocităţi, demascîndu-se astfel ca urmaşii cei mai fideli şi demni ai fasciştilor germani. Ei provoacă aceeaşi ură şi dispreţ din partea milioanelor de oameni cinstiţi ca şi odiosul wehrmacht hitlerist. Chiar şi în aşa zisele ţări „prietene" cum ar fi Anglia, Franţa, Germania occidentală, zilnic se petrec acte banditeşti comise de soldaţii americani de ocupaţie împotriva cetăţenilor paşnici ai acestor ţări.

★

Mobilizîndu-şi forţele în lupta împotriva fascismului, popoarele lumii au fost însufleţite de nădejdea că după terminarea războiului vor fi create temeliile unei păci trainice şi îndelungate în lumea întreagă. Hotărîrea dîrză a popoarelor de a nu mai permite un nou măcel mondial şi-a găsit oglindirea în asemenea documente internaţionale cum sînt acordurile de la Teheran, Yalta, Potsdam şi cum este Carta O.N.U. Cea mai fierbinte dorinţă a tuturor oamenilor cinstiţi din lume era aceea ca alianţa statelor care au colaborat în timpul războiului antihitlerist să se transforme în condiţiile păcii într-o temeinică colaborare. Totuşi, după război, blocul anglo-american a întors cîrma politicii sale, păşind pe vechea cale dinainte de război, cînd atitudinea lor faţă de U.R.S.S. nu putea fi nicidecum calificată ca prietenească. Faptele dovedesc că imperialiştii americani şi englezi n-au reuşit să înveţe nimic din experienţa istorică a celui de al doilea război mondial şi din înfrîngerea totală suferită de Germania fascistă şi Japonia militaristă. De 10 ani ei nu fac altceva decît să reia politica falimentară ce au promovat-o şi în anii aducerii la putere a hitlerismului în Germania. Şi azi ca şi înaintea celui de al doilea război mondial imperialiştii americani sprijiniţi slugarnic de cei englezi şi francezi fac toate sforţările pentru a reînvia armata revanşardă şi industria de război germană. Acordurile de la Londra şi Paris dovedesc pe deplin această politică falimentară, de agresiune în contra Uniunii Sovietice şi a ţărilor de democraţie populară. Declaraţiile paşnice au valoare deplină doar atunci cînd sînt urmate de fapte. Nici o declaraţie paşnică nu poate să ascundă fapte ca: militarizarea intensă a economiei şi cursa înarmărilor din ţările supuse docil monopolurilor americane; formarea de blocuri agresive cum sînt N.A.T.O. — S.E.A.T.O. şi recentele încercări de a crea blocul agresiv al ţărilor din Orientul Apropiat şi Mijlociu; transformarea Germaniei occidentale într-un stat militarist şi refacerea odiosului wehrmacht hitlerist în frunte cu generalii fascişti care au înecat în sînge pămîntul Europei cu crimele lor; stocurile de bombe atomice şi ameninţările fără echivoc cu războiul atomic şi bacteriologic; crearea de baze militare în apropierea frontierelor U.R.S.S. şi a ţărilor de democraţie populară — dar la mii de kilometri de frontierele Americii.

Toate aceste acţiuni duşmănoase dovedesc că imperialiştii americani şi slugile lor nu ţin seama nici de interesele propriilor lor popoare, nici de lecţiile istoriei şi duc mai departe „politica forţei", politică falimentară, condamnată dinainte la un eşec lamentabil. Zi de zi tot mai numeroşi oameni de toate culorile, credinţele şi convingerile politice îşi dau seama de politica agresivă şi aventuristă dusă de blocul americano-englez şi se alătură hotărît uriaşului lagăr al democraţiei şi socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică, care luptă consecvent şi cinstit pentru o pace trainică. Politica înţeleaptă şi iubitoare de pace a Uniunii Sovietice s-a manifestat consecvent în toate acţiunile întreprinse pentru stingerea focarelor de război provocate de imperialiştii americani în Coreea, Indochina şi în contra marelui popor chinez prin sprijinirea clicii falimentare a lui Cian-Kai-şi cuibărită în insula Taivan — străvechi teritoriu chinez. Luptînd pentru pace şi apărînd cauza păcii, Uniunea Sovietică şi ţările de democraţie populară luptă pentru independenţă, suveranitate şi neamestec în treburile interne ale tuturor ţărilor, mici şi mari pentru securitate colectivă. Popoarele lumii însetate de pace, care în urmă cu un deceniu au salutat cu bucurie măreaţa zi a Victoriei, privesc astăzi cu nădejde şi încredere spre Uniunea Sovietică în care văd principalul reazim, al întăririi păcii şi prieteniei între popoare.

★

Înfăptuind actul istoric de la 23 August 1944, datorită înaintării vertiginoase şi victorioase a trupelor sovietice, Partidul Comunist Romîn — unind în jurul său forţele patriotice populare — a răsturnat dictatura fascistă antonesciană şi a declarat război Germaniei fasciste. Acest act a avut ca rezultat imediat faptul că armata romînă a întors armele împotriva cotropitorilor germani, s-a alăturat eroicelor trupe sovietice şi a luptat cu vitejie şi eroism împotriva adevăraţilor duşmani ai patriei. Umăr la umăr cu glorioasa Armată Sovietică, 15 divizii romîneşti, în frunte cu Divizia de panduri „Tudor Vladimirescu" Debreţin, au adus o contribuţie însemnată la eliberarea Ardealului, Ungariei, Cehoslovaciei de sub jugul fascist, fiind citate de cîteva ori prin ordinul de zi al Comandamentului Suprem Sovietic.

Mii de ostaşi şi-au dat viaţa în lupta împotriva fasciştilor cimentînd prin sînge prietenia şi frăţia de arme romîno-sovietică. Această prietenie se dezvoltă continuu şi constituie chezăşia sigură a independenţei noastre naţionale.

Urmînd cu consecvenţă nedesminţită calea politicii de pace, guvernul şi poporul romîn manifestă zi de zi prin fapte concrete voinţa nestrămutată de a-şi consacra toate forţele marii opere de construire a unei păci trainice în lume, pentru triumful politicii de colaborare internaţională. Poporul nostru priveşte cu încredere în viitor. Această încredere izvorăşte din trăinicia regimului nostru democrat-popular, din politica înţeleaptă a partidului şi a guvernului, din prietenia de nezdruncinat cu marea noastră eliberatoare — Uniunea Sovietică.

Deschiderea expoziţiei „Victoria Armatei Sovietice asupra fascismului oglindită în arta plastică sovietică"

Sîmbătă la amiază a avut loc la Casa Prieteniei Romîno-Sovietice A.R.L.U.S., deschiderea expoziţiei „Victoria Armatei Sovietice asupra fascismului oglindită în arta plastică sovietică", organizată de Consiliul General A.R.L.U.S. cu prilejul celei de a 10-a aniversări a Zilei Victoriei.

La deschiderea expoziţiei au participat reprezentanţi ai organizaţiilor culturale şi obşteşti, reprezentanţi ai presei, ofiţeri ai forţelor armate ale R.P.R., oameni ai muncii.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de tov. general maior Gh. Zaharia, redactor şef al ziarului „Apărarea Patriei".

Cei prezenţi au vizitat expoziţia care cuprinde 56 de lucrări grafice sovietice, care oglindesc eroismul ostaşilor armatei sovietice şi al întregului popor în lupta împotriva agresiunii hitleriste, pentru apărarea patriei socialiste, pentru înfăptuirea glorioasei victorii asupra fascismului german.

(Agerpres)

George Enescu — geniu al muzicii romîneşti

Paul Constantinescu
compozitor, laureat al Premiului de Stat

S-a stins din viaţă geniul muzicii romîneşti, făclie a culturii neamului nostru, GEORGE ENESCU.

Inima se strînge, gura amuţeşte şi ochii minţii îmi aduc în faţă figura de vis, trupul de munte povîrnit, lărgimea zărilor nemărginite ale privirii, bătaia caldă a inimii, aşa cum erau nu demult. Omul te atrăgea şi te încînta, artistul te umplea de toată bucuria vieţii, descuind cătuşele sufletului, turnînd în el putere nouă şi mireasmă sănătoasă. *Era un dăruit!*

Fîntîna prea plină a sufletului se revărsa în rîuri adînci şi limpezi, se lărgea cuprinzînd zarea şi se umfla în valuri largi, care te purtau către tărmuri luminoase odată cu satisfacţia lucrului împlinit.

Vrăjitor stăpîn pe toate mijloacele şi-a risipit darurile cu lărgimea mărinimiei şi conştiinţa înăscută a misiunei. Arcuşul cînta direct pe strunele inimii, braţele larg deschise cuprindeau orchestra ca pe un singur şi vast instrument, din care doineau suspinele şi veselia neamului, ca din caval.

În mîna sa, o frîntură de ritm devenea izvor de viaţă, o boare de melodie, cascadă tumultoasă; de la cîntecul firav al pămîntului său, pînă la opera împunătoare şi clocotitoare, drumul era parcurs, ţelul atins. Ca să iei lucrul de la capăt, să-l prefaci şi să-l porţi pînă la culmile înalte, nu e uşor! Povara e grea, munca devine crez.

Străbătînd lumea în lung şi-n lat, faima se întinde şi împreună cu ea, virtuţile neamului se fac auzite. Odată cu tălmăcirea vie a monumentelor muzicale, George Enescu strecoară ceva şi din firea pămîntului care l-a născut, ceva din sufletul ţăranului din Livenii Dorohoiului. Mai întîi, străinul se miră, apoi flueră cîntecul şi află că există pe pămînt un colţ de lume dăruit şi el cu puteri de viaţă nouă şi proaspătă.

Apoi, călătorul se întoarce la ai săi, ca să-i înveţe taina meşteşugului, să le deschidă ochii la viaţă, iar tinerii aleargă să-i audă cuvîntul şi-i aşteaptă cu înfrigurare sfatul. Premiul „Enescu" este o consacrare şi intrarea în viaţa muzicii pe poarta cea mare.

George Enescu în 1943

Neobosit, îmbrăcat în haina simplă a modestiei, se perindă apoi prin tîrgurile şi tîrguşoarele ţării, de multe ori neînvăţate cu vasul fragil al muzicii, ca să le împingă orizontul mai departe, ca să-i înalţe în proprii lor ochi. Marele sărbătorit al capitalelor lumii devine aci dascăl de ţară; nepriceperea nu-l supără, piedicile nu-i stăvilesc rîvna.

Durerile patriei l-au făcut de două ori să-şi pună balsamul artei sale pe rănile aburînd de sîngele tînăr al fraţilor, împinşi în măceluri pe care ei nu le-au dorit.

Din frămîntare, din durere şi zbucium, din încrederea neţărmurită în om şi în viaţă, George Enescu a dăruit patriei, poporului său şi omenirii perfecţiunea sufletului, năvala vieţii şi credinţa spre bine, dăltuite în piatra tare a operei, făurită cu trudă şi grije.

Ultima lui lucrare, este jertfa celor din urmă puteri, oferite patriei: o „fantezie romînă".

De aci drumul se încheie şi ţintuit în patul suferinţei, a fost lipsit de împlinirea ultimei dorinţe: revederea ţării.

Pentru noi şi pentru toţi, GEORGE ENESCU rămîne un „om", o culme şi un simbol.

Concurs pentru monumentul lui George Enescu

Ministerul Culturii şi Sfatul Popular al Capitalei anunţă deschiderea unui concurs pentru monumentul George Enescu.

Monumentul va fi ridicat în faţa Ateneului R.P.R.

Compoziţia monumentului trebuie să oglindească personalitatea marelui muzician deschizător de drumuri în muzica romînească.

Prin dimensiunile şi compoziţia sa, monumentul, care va fi realizat în bronz, trebuie să se armonizeze cu cadrul înconjurător.

Participanţii la concurs trebuie să prezinte următoarele proiecte:

a) Figura statuară a monumentului, executată în gips alb, nepatinat, la dimensiunile de 0,80 m. fără bază, cu o toleranţă maximă de 2 cm. în plus sau în minus.

b) Ansamblul monumentului: postamentul şi sculptura în gips alb, nepatinat, la scara de 1/10 din mărimea propusă de concurent.

Proiectele pentru concurs se vor prezenta cu anexarea unui plic închis în care se vor arăta numele, pronumele şi adresa autorului. Pe plic se va scrie pseudonimul care va fi menţionat şi pe machetă.

Proiectele pentru concurs vor fi prezentate la Muzeul de Artă al R.P.R., Calea Victoriei nr. 53, Bucureşti, în ziua de 20 octombrie, pînă la ora 18.

Concurenţii din alte localităţi trebuie să expedieze proiectele pînă la data arătată, trimiţînd în aceeaşi zi o telegramă la Ministerul Culturii, Direcţia Artelor Plastice, str. Lt. Lemnea nr. 2, Bucureşti, prin care să confirme trimiterea proiectului.

Pentru premierea celor mai bune proiecte prezentate la concurs se vor acorda următoarele premii:

Premiul I, 30.000 lei şi execuţia monumentului; Premiul 2, două premii în valoare de 20.000 lei fiecare; Premiul 3, trei premii în valoare de 15.000 lei fiecare; Zece menţiuni în valoare de 5.000 lei fiecare.

Planurile complete ale amplasamentului şi orice alte lămuriri se pot obţine de la Sfatul Popular al Capitalei, Direcţia de arhitectură şi sistematizare, str. Academiei nr. 3—5, zilnic între orele 13—15. (Agerpres)

Poporul romîn cinsteşte memoria lui George Enescu

Sîmbătă a avut loc la Uniunea Compozitorilor din R.P.R. o adunare solemnă consacrată lui George Enescu.

Clădirea Uniunii Compozitorilor din R.P.R. Drapelul de doliu îşi apleacă faldurile. În hol pe un fundal cernit bustul alb al maestrului George Enescu înconjurat de flori. Alături, o vitrină. Fotografii ale marelui artist. Partituri şi manuscrise, mărturii ale unei munci de peste o jumătate de veac închinată poporului din mijlocul căruia s-a ridicat George Enescu.

Artişti ai poporului, maeştri emeriţi ai artei, artişti emeriţi ai R.P.R., compozitori, profesori şi studenţi ai conservatorului „Ciprian Porumbescu" din Bucureşti, vin să aducă omagiul lor marelui maestru al muzicii romîneşti.

Cuvintele simple ale compozitorului Ion Dumitrescu, secretar al Uniunii Compozitorilor din R.P.R., maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de stat, evocă figura celui mai mare muzician romîn, care a fost adînc legat de patria şi poporul pe care l-a iubit atît.

Compozitorul Tiberiu Brediceanu, maestru emerit al artei din R.P.R., citeşte necrologul lui George Enescu. O viaţă de om închinată progresului patriei.

După ce s-a păstrat un moment de reculegere în memoria lui George Enescu se cîntă andantele din simfonia 1-a de George Enescu. Melodia caldă, profund umană, evocatoare, se răspîndeşte în sală.

În faţa marelui dispărut, compozitorii din Republica Populară Romînă se înclină cu adîncă durere şi cu hotărîrea de a duce mai departe moştenirea spirituală a lui George Enescu, servind astfel poporul nostru pe care George Enescu l-a iubit şi slujit pînă în ultima clipă a vieţii sale.

★

Sîmbătă seara a avut loc la casa oamenilor de ştiinţă din Capitală o adunare consacrată memoriei lui George Enescu.

La adunare au participat academicieni, membri corespondenţi ai Academiei R.P.R., colaboratori ai institutelor de cercetări ştiinţifice ale Academiei R.P.R.

Adunarea a fost deschisă de acad. George Oprescu, directorul institutului de istoria artei al Academiei R.P.R., care a evocat personalitatea marelui dispărut.

A luat apoi cuvîntul Andrei Tudor, şeful secţiei de muzică a institutului de istoria artei al Academiei R.P.R.

★

În aceste zile staţiile noastre de radio transmit un ciclu de emisiuni muzicale comemorative consacrate marelui dispărut, precedate de cuvîntul unor fruntaşi ai vieţii noastre culturale şi artistice. Astfel, au vorbit la microfonul staţiilor de radio Alfred Alessandrescu, maestru emerit al artei din R.P.R., Constantin Bobescu, Mihail Andricu, membru corespondent al Academiei R.P.R., maestru emerit al artei din R.P.R., Ion Dumitrescu, maestru emerit al artei din R.P.R., secretar al Uniunii Compozitorilor din R.P.R.

În programele muzicale închinate memoriei lui George Enescu staţiile noastre de radio au prezentat: simfonia 1-a de George Enescu în interpretarea orchestrei Filarmonicii din Bucureşti dirijată de compozitor, sarabandă şi pavană din suita pentru pian de George Enescu, sonata op. 6 nr. 2 în fa minor pentru vioară şi pian de George Enescu, interpretată de George Enescu şi Dinu Lipatti, fragment din suita a 2-a în do major pentru orchestră şi suita 1-a de George Enescu, interpretate de orchestra Filarmonică din Bucureşti dirijată de compozitor, concertul dublu pentru două viori de Bach, solişti George Enescu şi Yehudy Menuhim, partea 1-a din simfonia a 4-a de Brahms în interpretarea orchestrei Filarmonicii din Bucureşti, dirijată de George Enescu, etc.

În emisiunile viitoare consacrate lui George Enescu vor mai vorbi printre alţii, fruntaşi ai vieţii muzicale din ţara noastră ca Mihail Jora, Paul Constantinescu, Alfred Mendelsohn, Florica Muzicescu, scriitorii Camil Petrescu şi Tudor Arghezi, după care vor fi prezentate lucrări de George Enescu în interpretarea marelui muzician şi a altor solişti de renume mondial şi formaţii instrumentale din ţara noastră şi din străinătate.

(Agerpres)

9 MAI 1877

Matei Ionescu

Despre războiul de independenţă din 1877-1878 istoriografia oficială a Romîniei burghezo-moşiereşti ne-a lăsat o imagine profund falsă, bazată pe cea mai vulgară mistificare a interpretării evenimentelor, pe cea mai antipopulară şi duşmănoasă concepţie istorică. Scribii claselor dominante au mers pînă acolo cu strădania de a lega cucerirea independenţei Romîniei de numele locotenentului Karl von Hohenzollern, încît au folosit chiar şi coincidenţa aproximativă a datei sosirii lui în ţară pentru a o lega de proclamarea oficială a independenţei. Dorobanţii şi călăraşii, poporul şi eroii lui, constituiau în concepţia scribilor oficiali ai burgheziei şi moşierimii doar un decor de operetă, necesar reliefării meritelor inexistente ale lui Carol I.

Istoriografia burgheză s-a străduit în deosebi după Marea Revoluţie Socialistă din Octombrie, să minimalizeze şi să bagatelizeze rolul hotărîtor al Rusiei în obţinerea independenţei noastre de stat. Istoricii burghezi au încercat să ascundă cu desăvîrşire caracterul popular al frăţiei de arme între soldaţii romîni şi ruşi, sentimentele lor de prietenie şi năzuinţele lor comune de a înfrînge nu numai duşmanul extern ci şi pe asupritorii din propriile ţări. Referindu-se la rolul politic pe care îl îndeplinea Rusia în procesul de slăbire a dominaţiei otomane în Balcani, Marx scria: „În timp ce Rusia susţinea procesul de fărîmiţare a Turciei în mod paşnic şi fără teamă, diplomaţii apuseni continuau să garanteze şi să susţină statu-quo şi inviolabilitatea Turciei. Pînă cînd această tradiţie va fi legea conducătoare a diplomaţiei apusene, nouă zecimi din populaţia Turciei europene, vor vedea în Rusia singurul lor sprijin, eliberatoarea lor, Mesia lor".

Într-adevăr principiul diriguitor al diplomaţiei apusene şi îndeosebi al politicii britanice, a fost acela de a menţine cu orice preţ imperiul putred al sultanilor, subminat de adînci contraziceri sociale, economice şi naţionale şi slăbit de loviturile repetate primite din partea Rusiei de-a lungul a două secole. În februarie 1876 cînd răscoala antiotomană a popoarelor din Balcani era în toi, consulul general englez din Bucureşti, „sfătuia" în mod categoric pe Carol de Hohenzollern ca Romînia să nu întreprindă nici o acţiune împotriva Turciei. Agentul Romîniei la Constantinopol relata că respingerea revendicărilor legitime ale Romîniei şi ale celorlalte popoare balcanice de către Anglia, a fost atît de categorică încît „Sir Elliot, delegat al Angliei susţine teza Porţii cu mai multă insistenţă chiar decît Otomanii.

Demascînd atitudinea marilor puteri faţă de lupta de eliberare a popoarelor subjugate de turci, Lenin scria: „Anglia a fost adversarul de mai lungă durată, mai îndîrjit şi mai hotărît al acestor aspiraţiuni... Anglia a fost duşmanul cel mai puternic al Rusiei pentru că aceasta ameninţă să submineze dominaţia Angliei asupra unei serii de popoare străine". În perioada premergătoare războiului de independenţă atitudinea oficială a Rusiei cît şi a unor largi pături ale societăţii ruse, era net favorabilă luptei de eliberare a popoarelor din Balcani. Fireşte atitudinea diferitelor categorii sociale din Rusia era dictată de interese diametral opuse. Datorită ritmului rapid de creştere al exportului de cereale ruseşti, (între 1865 şi 1875 valoarea globală a acestuia crescuse de la 60,3 la 179,9 milioane ruble) a sporit considerabil interesul moşierimii ruse pentru căile maritime de comerţ din Marea Neagră şi Dardanele. În acelaşi timp guvernul ţarist spera că o victorie uşoară asupra Turciei, obţinută sub lozinca apărării slavilor din Balcani, îi va consolida poziţiile interne şi va slăbi lupta revoluţionară a maselor. În schimb, revoluţionarii democraţi ruşi sperau dimpotrivă, că războiul antiotoman va oferi posibilitatea transformării luptei de eliberare naţională a slavilor într-o luptă de eliberare socială. Istoricul sovietic P. C. Fortunov scrie în legătură cu aceasta „Dacă propaganda pentru susţinerea slavilor pornită din cercurile reacţionare panslaviste ale societăţii ruse, prezentau o apărare mascată a intereselor boierimii şi în particular a exportatorilor de cereale, atunci în mijlocul democraţilor revoluţionari ruşi, apelul pentru ajutorarea mişcării eliberatoare din Balcani a fost dezinteresat".

După o intensă activitate diplomatică în ziua de 24 aprilie 1877 guvernul rus declară printr-un manifest publicat în Chişinău începutul ostilităţilor cu Turcia. Armatele ruse au trecut graniţa română în baza unei convenţii prealabile încheiate cu guvernul romîn. Popoarele din Balcani, şi între acestea şi poporul nostru, priveau armatele ruse, pe soldaţii, ţărani şi muncitori ruşi ca pe nişte eliberatori, ca pe fraţii lor mai puternici — singurii capabili să zdrobească puterea încă mare a Turciei sultanilor. De aceea în acele neuitate zile ale lui aprilie 1877, cînd armatele ruse au păşit pe pămîntul Romîniei, poporul nostru a înţeles că se apropie momentul încheierii unei lungi şi cumplite epoci istorice. În proclamaţia adresată atunci de comandantul suprem rus poporului romîn, se spunea: „Armata intră în ţara voastră. Vestindu-vă aceasta, vă declar că venim la voi ca vechi prieteni şi voitori de bine; nădăjduiesc să găsesc la voi aceeaşi sufletească primire pe care au arătat-o străbunii voştri oştilor noastre în trecutele războaie ce le-au avut cu Turcii". Iar soldaţilor ruşi li se adresau următoarele cuvinte: „...noi intrăm în Romînia, ţară din timpurile cele mai vechi, nouă prietenă, pentru libertatea căreia s-a vărsat nu puţin sînge rusesc. Sînt încredinţat că acolo noi vom întîmpina aceeaşi ospitalitate pe care au găsit-o străbunii şi părinţii noştri".

La începutul lunii mai, trupele ruse au atins Dunărea pe întreg cursul ei de la vărsarea Oltului pînă la Mare. Armata romînă a ocupat porţiunea oleană a frontului danubian. În felul acesta la adăpostul unei puternice forţe armate aliată la graniţa cu Imperiul Otoman s-a înlăturat posibilitatea invaziei turceşti.

Pornirea războiului de către Rusia a contribuit în mod hotărîtor la modificarea raportului de forţe între diferitele grupări politice din ţara noastră. Desfăşurarea evenimentelor a permis acelor pături ale burgheziei care erau interesate în obţinerea independenţei şi al căror exponent de frunte era Mihail Kogălniceanu — să treacă pe prim plan şi să se pronunţe hotărît pentru războiul împotriva Turciei. Intrarea Rusiei în război, a îngustat considerabil cîmpul de acţiune al forţelor reacţionare interne din Romînia — în frunte cu moşierimea, care proclamase în anii 1875-1876 aşa zisa politică de neutralitate a Romîniei faţă de lupta popoarelor din Serbia, Bulgaria şi Muntenegru. Cercurile politice reacţionare din Romînia au adoptat o politică asemănătoare cu cea a imperiului habsburgic, o politică de duplicitate care făcea de fapt jocul Turciei. Aşa se şi explică în mare măsură faptul că Romînia a intrat în război cu o armată insuficient echipată şi insuficient dotată cu armament. Guvernul romîn a trebuit să ceară ajutorul material al Rusiei pentru obţinerea armamentului strict necesar purtării războiului. La sfîrşitul lunii aprilie a sosit în ţară din Rusia un transport de 25.000 de puşti şi 3.600.000 cartuşe precum şi piese de artilerie grea.

În aceste condiţii se hotărăşte prin moţiunea camerei din 9 Mai 1877 că se ia „act că rezbelul între Romînia şi Turcia, că ruperea legăturilor noastre cu Poarta şi independenţa absolută a Romîniei, au primit consacrarea lor oficială".

Romînia a început alături de Rusia războiul pentru independenţă. Poporul a răspuns cu elan patriotic la mobilizare, deşi greul acesteia apăsa în primul rînd pe umerii lui. Despre efortul de război al maselor populare Zubcu-Codreanu, unul dintre întemeietorii cercurilor socialiste din ţara noastră scria: „S-au rechiziţionat în ţară cai pentru artilerie şi cavalerie, căruţe cu boi de transport, vite pentru tăiat, porumb, grîu, brînză, zarzavaturi, precum şi bătrînii şi copiii destinaţi a căraşi toate transporturile militare. Fireşte că această lege militară nu explică de loc modul de rechiziţionare astfel că alături de bogătaşul căruia i se rechiziţiona o vacă, un bou, o pereche de cai, se rechiziţiona la cei săraci ultima vacă, ultimul cal. De la ţăranii noştri săraci, lipiţi pămîntului, se rechiziţiona ultimul sac de mălai, ultima căpiţă de fîn". În ciuda acestor rechiziţii, soldaţii romîni care au trecut Dunărea şi care-şi vărsau eroic sîngele n-aveau — după cum scria I. L. Caragiale — „drept hrană decît o fărămătură de pesmete negru, muiat în făgaşul săpat de roata tunului". Acest aspect al războiului de independenţă a fost — din motive lesne de înţeles — trecut sub tăcere de către istoricii oficiali ai Romîniei de ieri. Tocmai lupta plină de abnegaţie a acestor mii de eroi anonimi a creat condiţiile necesare obţinerii independenţei.

În cursul toamnei anului 1877, poporul romîn a înlăturat pentru totdeauna pe cîmpiile Bulgariei jugul otoman. Se împlinea aproape o jumătate de mileniu de cînd, pe aceleaşi cîmpii ale Bulgariei, oştenii lui Mircea înfruntaseră vitejeşte pentru prima oară, într-o luptă inegală, uraganul cumplit al invaziei turceşti. e astă dată alături de poporul romîn, de armata lui, se afla puterea marelui popor rus, ajutorul frăţesc al acestuia. Sîngele vărsat împreună pe redutele Plevnei, de ostaşii ruşi alături de ostaşii romîni — nu a putut fi uitat de poporul nostru; el a trăit şi va trăi în amintirea generaţiilor ce au urmat neuitatului an 1877.

După războiul de independenţă din 1877-1878 miile de dorobanţi şi călăraşi, miile de ostaşi, ţărani care-şi vărsaseră sîngele în războiul anti-otoman în nădejdea că vor cuceri după aceea şi „Plevna internă" — au fost crunt înşelaţi în nădejdile lor. Ei au rămas să poarte mai departe îndoitul jug al asupritorilor interni, al moşierilor şi capitaliştilor romîni şi al asupritorilor străini. Jugul otoman a fost înlocuit cu jugul şi mai greu, apăsător al capitaliştilor apuseni. Independenţa cîştigată de popor la 1877 cu ajutorul ostaşilor ruşi, a fost vîndută altor „înalte Porţi", altor „stăpîni" mai fioroşi şi mai cruzi, decît vechii sultani.

Eliberarea de sub jugul otoman marchează totuşi un moment de mare însemnătate în istoria zbuciumată a poporului romîn. Deşi ciuntită, independenţa cîştigată prin jertfele poporului a contribuit la procesul de dezvoltare istorică a ţării, subminînd poziţiile economice şi politice ale moşierimii reacţionare care se sprijinise de-a lungul secolelor pe iataganele turceşti.

Deşi înşelat în aşteptările sale, poporul nu a contenit să lupte şi pentru „Plevna internă", pentru adevărata independenţă naţională. Această luptă a putut fi încununată de succes abia după aproape şapte decenii, cînd în condiţiile eliberării Romîniei de către Armata Uniunii Sovietice, forţele patriotice-populare conduse de Partidul Comunist Romîn au doborît dictatura fascistă şi au creat premizele cuceririi întregii puteri de către clasa muncitoare, ale făuririi Republicii Populare Romîne — stat cu adevărat independent şi suveran.

Poporul romîn — astăzi stăpîn pe soarta şi pe viitorul său — cinsteşte cu adîncă recunoştinţă memoria înaintaşilor săi care s-au jertfit pentru eliberarea naţională, pentru libertatea patriei.

A 10-a aniversare a eliberării Germaniei de sub jugul fascismului

Ședința solemnă de la Berlin

BERLIN 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 mai a avut loc la Berlin în clădirea Operei de Stat ședința solemnă închinată celei de a 10-a aniversări a eliberării Germaniei de sub jugul fascismului.

Deasupra scenei teatrului pavoazată cu steagurile de stat ale Republicii Democrate Germane și U.R.S.S. cu litere mari erau scrise cuvintele: „Glorie și recunoștință eroicelor popoare ale Uniunii Sovietice și invincibilelor lor forțe armate!"

In prezidiul ședinței au luat loc O. Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane, W. Ulbricht, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, H. Matern, președinte ad-interim al Camerei Populare a Republicii Democrate Germane, W. Stoph, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Interne, L. Boltz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministru al Afacerilor Externe, O. Nuschke și P. Scholz, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, E. Correns, președintele Consiliului Național al Frontului Național al Germaniei Democrate, F. Ebert, primarul general al Marelui Berlin, K. Schirdewan și F. Elsner, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., A. Neumann, prim secretar al organizației din Berlin a P.S.U.G., H. Warnke, președintele Uniunii Sindicatelor Libere Germane, E. Honnecker, președintele Consiliului Central al Uniunii Tineretului Liber German, conducători ai partidelor democratice și ai organizațiilor de masă, precum și Max Reimann, președinte al Conducerii Centrale a Partidului Comunist din Germania.

Participanții la ședință au salutat călduros delegația guvernamentală a Uniunii Sovietice — pe conducătorul delegației M. G. Pervuhin, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., și membru în Prezidiul C.C. al P.C.U.S., pe membrii delegației — G. K. Jukov, mareșal al Uniunii Sovietice, ministrul apărării; N. M. Pegov, secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și G. M. Pușkin, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în R. D. Germană.

Printre cei prezenți se afla și A. A. Greciko, mareșal al Uniunii Sovietice, comandantul grupului de trupe sovietice.

Asistența a salutat cu aplauze furtunoase delegațiile guvernamentale sosite la Berlin.

Ședința solemnă consacrată celei de a 10-a aniversări a eliberării Germaniei de sub jugul fascismului a fost deschisă de L. Boltz, care a dat cuvîntul lui Otto Grotewohl, pentru a prezenta raportul. Participanții la ședința solemnă au primit călduros apariția la tribună a lui O. Grotewohl. Raportul lui Grotewohl a fost subliniat în repetate rînduri de aplauze.

Apoi a rostit o cuvîntare de salut conducătorul delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice M. G. Pervuhin, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și membru în Prezidiul C.C. al P.C.U.S.

Cuvîntarea lui M. G. Pervuhin a fost ascultată cu o deosebită atenție și a fost întreruptă în repetate rînduri cu aplauze furtunoase, prelungite.

Apoi au rostit cuvîntări de salut conducătorii delegațiilor guvernamentale participante la ședință.

Depuneri de coroane la mormintele fruntașilor mișcării muncitorești germane

BERLIN 7 (Agerpres). — A.D.N. transmite: Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării Germaniei de sub jugul fascismului, la 7 mai, la Berlin, a avut loc solemnitatea depunerii de coroane pe mormintele fruntașilor mișcării muncitorești germane.

La solemnitatea depunerii coroanelor au asistat L. Boltz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al R.D.G. și ministrul Afacerilor Externe, W. Stof, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul Afacerilor Interne, P. Scholz, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, E. Correns, președintele Consiliului Național al Frontului Național al Germaniei Democrate, Max Reimann, președintele Partidului Comunist din Germania și alții.

Au fost de asemenea de față: M. G. Pervuhin, membru în Prezidiul C.C. al P.C.U.S. și prim vice-președinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., șeful delegației guvernamentale sovietice, membrii delegației: G. K. Jukov, mareșal al Uniunii Sovietice, ministrul Apărării al U.R.S.S., N. M. Pegov, secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., G. M. Puškin, ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al U.R.S.S. în R.D.G., precum și delegațiile guvernamentale sosite la Berlin.

Au fost depuse coroane din partea președintelui Republicii Democrate Germane, a Comitetului Central al P.S.U.G., a Partidului Comunist din Germania, a Prezidiului Camerei Populare și a Consiliului de Miniștri al Republicii Democrate Germane.

Delegația guvernamentală sovietică a depus o coroană, purtînd inscripția: „Fruntașilor mișcării muncitorești germane, din partea delegației guvernamentale a Uniunii Sovietice".

Au fost depuse de asemenea coroane din partea delegațiilor guvernamentale ale țărilor de democrație populară.

De la Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S.

Cu privire la Tratatul anglo-sovietic din 26 mai 1942

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite:

La 7 mai 1955, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a examinat propunerea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. privind anularea „Tratatului dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Regatul Unit al Marii Britanii de alianță în războiul împotriva Germaniei hitleriste și complicilor ei în Europa și de colaborare și asistență mutuală după război", tratat încheiat la 26 mai 1942.

V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a prezentat un raport cu privire la anularea tratatului amintit.

D. T. Șepilov, președintele Comisiei pentru afacerile externe a Sovietului Naționalităților, a comunicat că comisiile pentru afaceri externe ale Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților au aprobat propunerea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și recomandă Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. să anuleze Tratatul anglo-sovietic din 1942.

Examinînd raportul lui V. M. Molotov și avizul comisiilor pentru afaceri externe ale Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a hotărît să anuleze ca ne mai fiind valabil „Tratatul dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Regatul Unit al Marii Britanii de alianță în războiul împotriva Germaniei hitleriste și complicilor ei în Europa și de colaborare și asistență mutuală după război", tratat încheiat la 26 mai 1942, și a adoptat decretul corespunzător.

Despre Tratatul franco-sovietic din 10 decembrie 1944

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a examinat la 7 mai 1955 propunerea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la anularea „Tratatului de alianță și asistență mutuală între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Franceză", încheiat la 10 decembrie 1944.

V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a prezentat un raport despre anularea Tratatului sus-amintit.

M. A. Suslov, președintele comisiei pentru afaceri externe a Sovietului Uniunii a comunicat că comisiile pentru afaceri externe ale Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților au aprobat propunerea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și recomandă Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. să anuleze tratatul franco-sovietic încheiat în 1944.

Examinînd raportul lui V. M. Molotov și avizul comisiilor pentru afaceri externe ale Sovietului Uniunii și Sovietului Naționalităților, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a hotărît să anuleze ca ne mai fiind valabil „Tratatul de alianță și asistență mutuală între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Franceză", încheiat la 10 decembrie 1944 și a adoptat decretul corespunzător.

Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la anularea Tratatului anglo-sovietic din 26 mai 1942

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. constată că Anglia a ratificat acordurile de la Paris din 23 octombrie 1954, care prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale, crearea unei armate vest-europene și includerea Germaniei occidentale în curs de remilitarizare în grupări militare: Uniunea Europei occidentale și blocul nord-Atlantic. Guvernul Angliei acționat ca unul din principalii inspiratori și promotori ai refacerii militarismului german.

Aceste acțiuni ale guvernului Angliei sînt în flagrantă contradicție cu obiectivele principale ale Tratatului anglo-sovietic din 1942 încheiat în perioada grelei lupte duse în comun de popoarele sovietic și englez împotriva agresiunii hitleriste. Prin acest tratat inspirat de tendința spre o colaborare strînsă între cele două popoare, Anglia și Uniunea Sovietică s-au angajat să întreprindă în comun toate măsurile pentru preîntîmpinarea posibilității unei noi agresiuni germane, să nu încheie nici un fel de alianțe și să nu participe la nici un fel de coaliții îndreptate împotriva uneia din părțile contractante.

In Tratat se spune:

„1. Inaltele Părți Contractante își afirmă dorința de a se uni cu alte state animate de aceleași idei în adoptarea de propuneri cu privire la acțiuni comune în perioada de după război în scopul menținerii păcii și împotrivirii față de agresiune.

2. Pînă la aprobarea unor astfel de propuneri, după încetarea operațiunilor militare, ele vor lua toate măsurile depinzînd de ele pentru a face imposibilă repetarea agresiunii și încălcarea păcii de către Germania sau de vreun alt stat, legat de ea în actele de agresiune în Europa" (articolul 3 al Tratatului).

In continuare în Tratat se spune:

„Fiecare dintre Inaltele Părți Contractante se obligă să nu încheie nici un fel de alianță și să nu participe la nici un fel de coaliții, îndreptate împotriva celeilalte Inalte Părți Contractante" (articolul 7 al Tratatului).

Tratatul cuprinde în afară de aceasta obligația de a acorda asistență mutuală în cazul unei agresiuni din partea militarismului german.

In ciuda obligațiilor menționate, Anglia a devenit participantă la acordurile de la Paris, care duc la refacerea militarismului german și creează prin aceasta primejdia unei noi agresiuni germane. Totodată Anglia a încheiat o alianță militară cu Germania occidentală remilitarizată, îndreptată împotriva Uniunii Sovietice. Astfel de acțiuni ale Angliei constituie o încălcare directă a Tratatului anglo-sovietic.

Uniunea Sovietică a năzuit continuu spre menținerea și întărirea Tratatului de alianță și asistență mutuală între Anglia și Uniunea Sovietică, conducîndu-se după faptul că acest tratat, pecetluit prin colaborarea în luptă a popoarelor sovietic și englez, corespunde intereselor asigurării securității ambelor state și după faptul că menținerea și dezvoltarea relațiilor anglo-sovietice de prietenie, constituie o premiză importantă pentru menținerea păcii și securității în Europa.

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. constată cu regret că guvernul Angliei, neținînd seama de faptul că refacerea militarismului german creează o primejdie pentru pacea și securitatea popoarelor din Europa, s-a angajat pe calea violării flagrante a obligațiilor ce-i revin prin Tratatul anglo-sovietic anulînd astfel în fapt acest tratat.

Avînd în vedere cele mai sus arătate, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. hotărăște:

Să anuleze ca ne mai fiind valabil „Tratatul dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Regatul Unit al Marii Britanii de alianță în războiul împotriva Germaniei hitleriste și complicilor ei în Europa și de colaborare și asistență mutuală după război", tratat încheiat la 26 mai 1942.

Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
K. VOROȘILOV
Secretarul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
N. PEGOV

Moscova, Kremlin, 7 mai 1955

Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la anularea Tratatului franco-sovietic din 10 decembrie 1944

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. constată că Franța, ratificînd acordurile de la Paris din 23 octombrie 1954, care prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale, crearea unei armate vest-europene și includerea Germaniei occidentale în curs de remilitarizare în grupări militare cum sînt Uniunea Europei occidentale și blocul nord-atlantic, și-a asumat obligații care sînt în flagrantă contrazicere cu obiectivele principale ale Tratatului franco-sovietic din 1944.

Potrivit acestui tratat încheiat în perioada grelei lupte dusă în comun de popoarele sovietic și francez împotriva agresiunii hitleriste, Franța și Uniunea Sovietică și-au asumat obligația ca după terminarea războiului actual împotriva Germaniei să întreprindă în comun toate măsurile necesare pentru îndepărtarea oricărei noi primejdii care ar porni din partea Germaniei și să împiedice acțiuni care ar face posibilă orice nouă încercare de agresiune din partea ei". (articolul 3 din Tratat). Ele s-au obligat de asemenea „să nu încheie nici un fel de alianță și să nu ia parte la nici un fel de coaliție îndreptate împotriva uneia din Inaltele Părți Contractante" (articolul 5 din Tratat). In afară de aceasta, Tratatul cuprinde obligația de acordare de asistență mutuală în cazul unei agresiuni din partea militarismului german.

In ciuda obligațiilor mai sus-amintite, Franța a devenit o participantă la acordurile de la Paris care duc la refacerea militarismului german și creează astfel primejdia unei noi agresiuni germane. Totodată Franța a intrat într-o alianță militară cu Germania occidentală în curs de remilitarizare, îndreptată împotriva Uniunii Sovietice. Aceste acțiuni ale guvernului Franței constituie o violare flagrantă a Tratatului franco-sovietic.

Uniunea Sovietică a depus eforturi susținute în vederea menținerii și întăririi Tratatului de alianță și asistență mutuală dintre Franța și Uniunea Sovietică, conducîndu-se după faptul că acest tratat pecetluit prin colaborarea în luptă a popoarelor sovietic și francez corespunde intereselor asigurării securității celor două state și după faptul că menținerea și dezvoltarea relațiilor prietenești franco-sovietice constituie o premiză importantă pentru menținerea unei păci îndelungate în Europa.

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. constată cu regret că guvernul Franței, neținînd seama de faptul că refacerea militarismului german creează o primejdie pentru pacea și securitatea popoarelor din Europa și înainte de toate pentru securitatea statelor vecine cu Germania occidentală, s-a angajat pe calea violării flagrante a obligațiilor sale decurgînd din Tratatul franco-sovietic de alianță și asistență mutuală, anulînd astfel în fapt acest tratat.

Avînd în vedere cele arătate mai sus, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. hotărăște:

Să anuleze ca ne mai fiind valabil „Tratatul de alianță și asistență mutuală dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste și Republica Franceză", încheiat la 10 decembrie 1944.

Președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
K. VOROȘILOV
Secretarul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
N. PEGOV

Moscova, Kremlin, 7 mai 1955.

Ultimele știri

Sosirea unei delegații parlamentare indiene la Moscova

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 mai a sosit la Moscova, la inițiativa Sovietului Suprem al U.R.S.S., o delegație a parlamentului indian. Ea este condusă de Krishnamurti Rao, vicepreședinte al Consiliului Statelor al Parlamentului indian.

Pe aeroportul central în cinstea oaspeților indieni au fost arborate drapelele de stat ale Republicii India și Uniunii Sovietice. Pentru a întîmpina delegația au sosit oameni de stat, activiști pe tărîm obștesc din U.R.S.S., printre aceștia se aflau: M. P. Tarasov, vicepreședinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.F.S.R.; V. V. Kuznețov, prim locțiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S. și alții.

Cea de a 10-a aniversare a eliberării Cehoslovaciei

Sosirea delegației guvernamentale a U.R.S.S.

PRAGA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 mai a sosit la Praga delegația guvernamentală sovietică în frunte cu L. M. Kaganovici, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. și membru în prezidiul C.C. al P.C.U.S., pentru a lua parte la sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de către armata sovietică. Din delegație fac parte: D. S. Korotcenko, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Ucrainene, K. S. Moskalenko, mareșal al Uniunii Sovietice, M. A. Iasnov, președintele Comitetului Executiv al Sovietului Moscova, E. G. Hahalina, vicepreședintă a Comitetului Executiv regional Leningrad. Din delegație face de asemenea parte ambasadorul U.R.S.S. în Cehoslovacia, N. P. Firiudin.

Delegația guvernamentală sovietică a fost întîmpinată de Antonin Zapotocky, președintele Republicii Cehoslovace, Viliam Siroky, primul ministru, Antonin Novotny, prim secretar al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia, și alții.

Delegația guvernamentală sovietică a fost întîmpinată de asemenea de șefii și membrii delegațiilor guvernamentale care au sosit la Praga pentru a participa la sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei, ambasadorii și membrii reprezentanțelor diplomatice ale țărilor de democrație populară.

Delegația guvernamentală sovietică a fost întîmpinată și de membrii ambasadei U.R.S.S. în Cehoslovacia în frunte cu ambasadorul N. P. Firiudin, precum și de colonelul S. I. Cernousov, atașatul militar sovietic ad-interim în Cehoslovacia.

După intonarea imnurilor de stat ale Uniunii Sovietice și Cehoslovaciei, Antonin Zapotocky, președintele Republicii Cehoslovace și L. M. Kaganovici, șeful delegației guvernamentale sovietice, au rostit cuvîntări de salut.

Sosirea delegației guvernamentale a R. P. R.

PRAGA. — Trimisul special al Agerpres transmite: In seara zilei de 6 mai, delegația guvernamentală a Republicii Populare Romîne care participă la sărbătorirea a 10 ani de la eliberarea Cehoslovaciei de către armata sovietică, alcătuită din tovarășii I. Chișinevschi, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.R., prim-vicepreședinte al Consiliului de miniștri, G. Hossu, ministrul Construcțiilor, Ioan Cotoț, prim secretar al comitetului regional Hunedoara al P.M.R., a sosit la Praga.

Pe aeroport delegația a fost întîmpinată de Vaclav Kopecky, membru în Biroul Politic al C.C. al Partidului Comunist Cehoslovac, Otokar Simunek, ministrul planificării economiei naționale, Vaclav David, ministrul Afacerilor Externe, etc. De asemenea, au fost de față I. Nistor, ambasadorul Republicii Populare Romîne la Praga, membru al delegației, membri ai ambasadei R.P.R. la Praga și alți membri ai corpului diplomatic.

Telegrama adresată de Vîlko Cervenkov lui N. A. Bulganin

SOFIA 7 (Agerpres). — A.T.B. transmite: La 6 mai, Vîlko Cervenkov, președintele Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Bulgaria, a adresat lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. o telegramă în care se spune:

Poporul bulgar și guvernul Republicii Populare Bulgaria au întîmpinat cu bucurie hotărîrea guvernului sovietic de a include și Republica Populară Bulgaria în rîndul țărilor cărora Uniunea Sovietică le va acorda ajutor în dezvoltarea lucrărilor științifice și experimentale în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice și de a începe în cel mai scurt timp tratative cu privire la încheierea unui acord corespunzător.

In numele poporului bulgar, guvernul Republicii Populare Bulgaria își exprimă adînca mulțumire și sincera sa recunoștință popoarelor și guvernului Uniunii Sovietice.

Ajutorul ce-l acordă Uniunea Sovietică R. P. Polone în vederea folosirii energiei atomice în scopuri pașnice

VARȘOVIA 7 (Agerpres). — P.A.P. transmite: La 5 mai a avut loc la Varșovia o ședință a prezidiului Academiei de Științe a R. P. Polone în legătură cu propunerea guvernului sovietic privitoare la acordarea de ajutor tehnico-științific pentru crearea de baze științifice de experimentare în vederea dezvoltării cercetărilor în domeniul fizicii nucleare și folosirii energiei atomice în scopuri pașnice.

Cei prezenți au ascultat rapoartele prezentate în legătură cu vizita în Uniunea Sovietică a delegației poloneze în vederea stabilirii programului și volumului ajutorului ce urmează să fie acordat științei poloneze.

Rapoartele au arătat că membrii delegației poloneze, au avut prilejul să viziteze centrele de cercetări atomice de la Moscova, Leningrad, Harkov și Kiev.

In urma discuțiilor, a fost semnat un acord potrivit căruia oamenii de știință polonezi vor primi în 1956 un reactor modern de 2.000 kw și un ciclotron modern care vor permite efectuarea de cercetări, precum și aparate auxiliare. In afară de aceasta, oamenii de știință polonezi vor primi mari cantități de diferiți izotopi radioactivi care vor face posibilă organizarea unor cercetări de mare amploare printre altele în chimie, medicină și biologie. Acordul prevede de asemenea formarea unor cadre științifice poloneze în centrele de cercetări atomice din U.R.S.S. Oamenii de știință și specialiștii sovietici își vor da concursul la asamblarea și punerea în funcțiune a reactorului și ciclotronului oferite Poloniei.

Miting consacrat celei de a 200-a aniversări a Universității din Moscova

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: La 7 mai, a avut loc la Moscova un miting consacrat celei de a 200-a aniversări a Universității din Moscova.

Participanții la miting au întîmpinat cu căldură pe P. N. Pospelov, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Din însărcinarea C.C. al P.C.U.S. și Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., el a dat citire unui salut adresat colectivului universității.

In decursul întregii sale istorii — se spune în salut — Universitatea din Moscova a avut un rol important în pregătirea cadrelor științifice și didactice, în dezvoltarea științei ruse și mondiale. In anii puterii sovietice, în universitate a fost educată o nouă generație de specialiști și oameni de știință talentați, care lucrează rodnic în toate domeniile economiei naționale, științei și culturii țării sovietice.

Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliul de Miniștri al U.R.S.S. urează colectivului Universității de Stat din Moscova noi succese în muncă.

Participanții la miting au adoptat cu mare însuflețire o scrisoare adresată Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

Cu privire la un schimb de delegații agricole între U.R.S.S. și S.U.A.

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a comunicat în presă, în urma propunerii ziarului american „Des Moines Register" cu privire la un schimb de delegații agricole între Uniunea Sovietică și Statele Unite, la 10 martie a.c. guvernul sovietic a comunicat guvernului S.U.A. că el sprijină această propunere și a cerut guvernului S.U.A. să-și precizeze atitudinea față de ea.

La 4 mai, ambasada S.U.A. a comunicat Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. că guvernul american privește favorabil un schimb de delegații agricole între S.U.A. și U.R.S.S. Ambasada S.U.A. a comunicat de asemenea că Departamentul de stat este gata să elibereze vize de intrare în S.U.A. în lunile de vară ale anului 1955 membrilor delegației agricole sovietice, ca persoane particulare care vor fi supuși anumitor reguli de imigrare. Totodată, guvernul S.U.A. a declarat că dacă membrii delegației agricole sovietice vor dispune de un statut oficial, atunci li se vor elibera vize oficiale.

La 6 mai, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a comunicat ambasadei S.U.A. că membrii delegației agricole sovietice, care va vizita S.U.A., vor avea un statut oficial. In acest caz, după cum a comunicat ambasada S.U.A., le vor fi eliberate nu vize obișnuite ci vize oficiale, fiind scutiți de a li se lua amprentele digitale și de a semna fișele de care s-a vorbit anterior. Din delegație vor face parte reprezentanți ai departamentelor agricole sovietice respective și ai instituțiilor științifice, precum și reprezentanți ai sovhozurilor și colhozurilor.

Conferința miniștrilor afacerilor externe ai Franței, Angliei și Statelor Unite

PARIS 7 (Agerpres). — La 8 mai se deschide la Paris conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai Franței, Angliei și Statelor Unite. In continuare, între 9 și 11 mai are loc la Paris sesiunea consiliului N.A.T.O., cu care prilej Germania occidentală va fi primită în mod oficial ca cel de al 15-lea membru în alianța militară a Atlanticului de nord.

După cum relatează agențiile de presă occidentale, ordinea de zi a conferinței celor trei miniștri de externe este foarte largă. Corespondentul din Paris al agenției Associated Press subliniază că demnitarii occidentali vor discuta despre Germania, tratatul de stat cu Austria, Taivan, Indochina și pactul S.E.A.T.O.

Principala problemă care va fi discutată în cadrul reuniunii de la Paris, dat fiind faptul că aceasta concentrează atenția opiniei publice din țările occidentale, este problema convocării unei conferințe a celor patru puteri.

Declarațiile ministrului Afacerilor Externe al Angliei

LONDRA 7 (Agerpres). — După cum anunță agenția Reuter, la 6 mai ministrul Afacerilor Externe al Marii Britanii, Mac Millan, a luat cuvîntul în circumscripția sa electorală, înainte de a pleca la Paris pentru a se întîlni cu miniștrii Afacerilor Externe ai Franței și Statelor Unite în vederea discutării printre altele a problemei convocării unei conferințe a celor patru puteri.

„Peste cîteva zile, a spus Mac Millan, dacă totul va merge bine, Anglia împreună cu Franța și America vor propune Rusiei Sovietice să participe la o conferință pentru a ne convinge dacă putem merge împreună pe calea spre pacea generală, după care va urma o dezarmare efectivă. Sperăm să lichidăm în acest fel primejdia bombelor atomice și cu hidrogen. Sperăm că aceste tratative vor fi tratative la cel mai înalt nivel, între șefii guvernelor la care vor participa și miniștrii Afacerilor Externe".

Funeraliile lui George Enescu

PARIS 7 (Agerpres). — In după amiaza zilei de 7 mai au avut loc funeraliile lui George Enescu.

Un numeros public a condus pe ultimul drum pe marele dispărut. Reprezentanții cercurilor artistice și muzicale pariziene au ținut să aducă omagiul marelui maestru al muzicii. Printre cei de față se aflau cunoscutul compozitor francez Arthur Honnegger, muzicienii Flovent Schmidt, Nadia Boulanger, Felix Rougol și alții.

Au mai asistat majoritatea criticilor muzicali ai presei pariziene începînd cu „L'Humanité" și terminînd cu „Figaro", precum și delegați ai sindicatelor autorilor și compozitorilor de muzică, ai Federației naționale a spectacolului, ai Asociației „Franța-Romînia" în frunte cu André Langevain și Joseph Ducroux, vicepreședinți ai asociației.

De asemenea, au fost de față ministrul Republicii Populare Romîne la Paris, Ion Drînceanu, precum și membri ai ambasadei.

După ceremonia funebră, carul funebru acoperit cu numeroase coroane s-a îndreptat spre cimitirul Père Lachaise, unde a avut loc înhumarea și unde s-a adus un ultim omagiu memoriei marelui compozitor romîn.

—o—

Informații

Simbătă la amiază a sosit în Capitală o delegație de cineaști din R. Cehoslovacă care, la invitația Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, va participa la manifestările din cadrul săptămînii filmului cehoslovac. Delegația este compusă din Eduard Hofman, director general adjunct al Filmului de Stat Cehoslovac, conducătorul delegației, Bretislav Pojar, regizor, Iulius Pantik, laureat al Premiului de Stat și Vera Bublicova, actori de film.

★

Ministerul Culturii și Ministerul Forțelor Armate ale R.P.R. anunță deschiderea „Expoziției machetelor monumentului ostașilor romîni căzuți în lupta pentru eliberarea patriei de sub jugul fascist", care va avea loc duminică 8 mai a.c. la Muzeul de Artă al R.P.R. (Agerpres).

—o—

SPORT

Noi examene internaționale pentru sportivii noștri

● Capitala noastră găzduiește astăzi după amiază, de la orele 17, pe stadionul Republicii, întîlnirea de rugbi București-Paris.

In deschidere la acest joc, de la orele 15,15, se va disputa partida de fotbal Progresul București-Locomotiva Constanța, contînd pentru campionatul categoriei A.

● La Sofia, echipa de baschet a Capitalei participă la o competiție de frumoasă tradiție „Marele premiu al orașului Sofia", la care mai concurează echipele orașelor Praga, Budapesta, Varșovia și două formații ale orașului Sofia.

● Inotătorii romîni și echipa noastră de polo evoluează azi la Bruxelles (Belgia), în cadrul unei întreceri internaționale de înot.

● Halterofilii romîni inaugurează astăzi, în sala Dinamo, cu începere de la orele 10, sezonul întîlnirilor internaționale. Întîlnirea opune două echipe reprezentative, R.P.R. și R.P. Polonă, ce s-au pregătit cu minuțiozitate.

„Cursa Păcii"

DRESDA 7 (Agerpres). — După o zi de repaos, la Karlovy-Vary, marea competiție ciclistă „Cursa Păcii" a continuat simbătă cu desfășurarea etapei a cincea care s-a încheiat în orașul Dresda din R. D. Germană.

Cei 96 de cicliști rămași în cursă au avut de parcurs 175 de km. pe un traseu cu multe urcușuri grele și coborîșuri în serpentină. Cu toate acestea s-a realizat o medie orară excelentă, de aproape 40 km. La ritmul rapid al acestei etape a contribuit și reprezentantul nostru Constantin Dumitrescu care manifestînd o puternică revenire de formă s-a situat printre principalii animatori și a sosit al 7-lea la Dresda.

Pe stadionul din Dresda, belgianul Verhelst, întrece chiar pe linia de sosire pe reprezentantul R. D. Germane, Reinecke, fiind cronometrat cu timpul de 4 h 30'14". La o secundă pe locurile următoare sosesc în ordine Looveren (Belgia), Brittain (Anglia), Meneghini (Franța), Hristov (R. P. Bulgaria) și C. Dumitrescu (R.P.R.).

In urma acestei etape în clasamentul general individual conduce Brittain (Anglia), cu 24 h 08'10" urmat de Verhelst (Belgia) cu 24 h 11'12". C. Dumitrescu ocupă locul 19 cu timpul de 24 h 34'47".

In clasamentul pe echipe cicliștii noștri au trecut pe locul 10 înaintea Suediei. Astăzi se aleargă etapa a 6-a Dresda—Karl-Marx-Stadt.

Ştiri

● Pe stadionul Jinonice din Praga a avut loc simbătă întîlnirea internațională de handbal dintre echipa selecționată a orașului București și echipa D.S.O. Spartak. Handbaliștii romîni au desfășurat un joc de calitate, obținînd victoria cu scorul de 4—2 (4—2). Punctele echipei noastre au fost realizate de Donca, Căliman, Oprea și Wagner.

● Simbătă după amiază a început în sala Recolta din Capitală întîlnirea internațională de popice dintre chipele selecționate ale R.P.R. și R. Cehoslovace. După prima zi echipa cehoslovacă a realizat 3252 puncte iar echipa R.P.R. 3188 puncte.

● Simbătă după amiază s-a desfășurat pe stadionul Giulești întîlnirea de fotbal contînd pentru campionatul categoriei B, dintre echipele Progresul C.P.C.S. și Metalul Uzinele de tractoare Orașul Stalin. Meciul a luat sfîrșit cu scorul de 4—2 (3—0) în favoarea fotbaliștilor bucureșteni. (Agerpres)

„LOTO-CENTRAL"

Centralizîndu-se pe întreaga țară vînzarea biletelor de participare la „Loto-Central" din 6 mai a.c. s-a stabilit premiul general de 1.362.889 lei, la care se adaugă suma de 32.946 lei reportată de la tragerea din 29 aprilie a.c. pentru premiul special C, adică în total 1.395.835 lei.

Premiile se repartizează pe categorii precum urmează:

Categoria I. 175.228 lei; categoria II. 175.228 lei; categoria III. 175.228 lei; categoria IV. 175.228 lei; categoria V. 175.228 lei; categoria VI. 175.228 lei; Categoria VII. 175.232 lei.

Premiul special A. 45.429 lei; premiul special B. 45.429 lei; premiul special C. 78.377 lei.

Participanții cîștigători la tragerea din 6 mai a.c. trebuie să depună biletele cîștigătoare pentru verificare, pînă cel mai tîrziu marți 10 mai a.c. orele 13, la sediile autorizate.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA Piața Scînteii — Tel. 7.60.10—7.60.20 Abonamentele se primesc la toate oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"